

Miniszterelnökség

Iromány száma: **T/2936.**

Benyújtás dátuma: **2018-10-19 15:15**

Parlex azonosító: **1JYSCUTS0002**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Tárgy: **Törvényjavaslat benyújtása**

Benyújtó: **Dr. Semjén Zsolt, miniszterelnök-helyettes**

Előadó: **Dr. Trócsányi László, igazságügyi miniszter**

Törvényjavaslat címe: **Egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról**

A Kormány nevében mellékelten benyújtom az egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot.

A törvényjavaslat az érintett szakmai érdekképviselői szervezetekkel egyeztetésre került.

2018. évi törvény
egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról

1. A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény módosítása

1. §

(1) A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 27/A. § (6b) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6b) Ha a (6a) bekezdés hatálya alá tartozó felszámoló szervezetet súlyos vagy ismétlődő jogszabálysértés miatt a csődeljárásban vagy felszámolási eljárásban eljáró bíróság egy éven belül legalább két ügyben vagy két éven belül legalább három ügyben jogerősen felmentette, továbbá ha csődeljárásban, felszámolási eljárásban vagy helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásában eljáró bíróság a (6a) bekezdés hatálya alá tartozó felszámoló szervezetet két éven belül legalább háromszor jogszabálysértés vagy mulasztás miatt jogerősen pénzbírsággal sújtotta, akkor – a felszámoló szervezet hatósági nyilvántartását vezető szerv értesítése alapján – a felszámoló szervezetet az eljáró bíróság a többi folyamatban lévő eljárásból is felmenti. A felmentésről szóló végzést a névjegyzéket vezető szerv értesítésének kézhezvételétől számított 15 napon belül kell meghozni.”

(2) A Cstv. 27/C. § (2) bekezdés g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A felszámolók névjegyzékébe az a gazdasági társaság vehető fel, amely)

„g) igazolja, hogy legalább egy-egy felszámolási és vagyonfelügyeleti szakirányú szakképzettséggel rendelkező személyt, közgazdászt, jogi szakvizsgát tett jogászt, a Magyar Könyvvizsgálói Kamaránál bejegyzett és könyvvizsgálói igazolvánnyal rendelkező könyvvizsgálót foglalkoztat – a könyvvizsgálót kivéve – munkaviszonyban.”

(3) A Cstv. 27/C. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A nyilvántartó szerv a felszámoló szervezet vezetőjére 30 000 forinttól 400 000 forintig terjedő bírságot szab ki, ha

- a) hamis vagy valótlan adatot, dokumentumot szolgáltat, hamis vagy valótlan tartalmú nyilatkozatot tesz,
- b) megszegi a (3) bekezdés szerinti tilalmat,
- c) nem teljesíti vagy késedelmesen teljesíti a (2) bekezdés f) pontja szerinti kötelezettségét,
- d) figyelmeztetés ellenére nem teljesíti a felszámolók névjegyzékébe történő felvételével összefüggésben benyújtott pályázatában vállalt többletfeltételeket, vagy
- e) megszegi a jogszabályban előírt
 - ea) adatszolgáltatási, szakmai beszámoló készítési,
 - eb) vagyoni biztosítéknyújtási, illetve
 - ec) elektronikus értékesítési rendszer használatával összefüggő kötelezettségeit.”

(4) A Cstv. 27/C. §-a a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) A felszámoló névjegyzékét vezető szerv nem szabhat ki bírságot, ha a jogsértő magatartásnak a felszámoló névjegyzékét vezető szerv tudomására jutásától számítva egy év már eltelt.”

(5) A Cstv. 27/C. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A felszámoló névjegyzékét vezető szerv a felszámoló szervezetet törli a névjegyzékből

- a) az e törvény által törlési okként nevesített esetekben,
- b) ha a felszámoló szervezet jogutód nélkül megszűnt,
- c) ha a törvényszék elnöke vagy közigazgatási szerv jelzése, a felszámoló érdekképviselői szervezetének értesítése, hivatalos tudomásszerzés vagy hatósági ellenőrzés alapján megállapítja, hogy
 - ca) a felszámoló szervezet bírság kiszabását követően sem felel meg a névjegyzékbe történő felvétel feltételeinek, vagy
 - cb) a felszámoló szervezet bírság kiszabását követően sem teljesíti az e törvény vagy a felszámoló névjegyzékéről szóló kormányrendelet szerinti bejelentési, adatszolgáltatási, szakmai beszámolási kötelezettségét,
- d) a bíróság kezdeményezésére, ha a felszámoló szervezet ismételten vagy súlyosan megsérti a jogszabályokat, és ezt jogerős határozat állapította meg,
- e) ha a felszámoló szervezet ezt kéri,
- f) az új névjegyzék felállítására irányuló eljárások lezárásakor, a (7) bekezdés szerinti módon, amennyiben a felszámoló szervezetnek az új névjegyzékbe való vételére nem kerül sor,
- g) ha a felszámoló szervezet a pályázat során a pályázatot elbíráló szervnek valótlan tartalmú dokumentumot nyújtott be, vagy neki felróható módon valótlan tartalmú nyilatkozatot tett,
- h) ha a felszámoló szervezet a felszámoló névjegyzékét vezető szervnek bírság kiszabását követően is valótlan tartalmú dokumentumot nyújt be, vagy neki felróható módon valótlan tartalmú nyilatkozatot tesz,
- i) ha bíróság csődeljárásban vagy felszámolási eljárásban – jogszabálysértés vagy mulasztás miatt –
 - ia) egy éven belül legalább két ügyben, vagy
 - ib) két éven belül legalább három ügybenjogerősen elrendelte a felszámoló szervezet felmentését,
- j) ha a felszámoló szervezet bírság kiszabását követően sem teljesíti a névjegyzékbe történő felvételével összefüggésben benyújtott pályázatában vállalt többletfeltételeket,
- k) ha csődeljárásban, felszámolási eljárásban vagy helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásában eljáró bíróság a felszámoló szervezetet két éven belül legalább háromszor jogszabálysértés vagy mulasztás miatt jogerősen pénzbírsággal sújtotta,
- l) ha a felszámoló szervezet a felszámolási eljárásban az adós vagyontárgyainak elektronikus értékesítéséről szóló kormányrendelet alapján az értékesítők által havonta fizetendő rendszerhasználati díjakat felhívás ellenére sem fizeti meg,
- m) ha a felszámoló szervezet bírság kiszabását követően ismételten és súlyosan megsérti az elektronikus értékesítési rendszer használatával összefüggő kötelezettségeit.”

(6) A Cstv. 27/C. §-a a következő (7)–(10) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az új névjegyzék felállítására irányuló eljárásokat lezáró utolsó határozat véglegessé válását követően a felszámolók névjegyzékét vezető szerv haladéktalanul határozatot hoz azon felszámoló szervezetek névjegyzékéből való törléséről, amelyeknek az új névjegyzékbe vételére nem került sor. A határozatban azt is fel kell tüntetni, hogy az új névjegyzékbe vételre a jogszabályi feltételek teljesítésének hiánya miatt vagy a keretszám miatt nem került sor. A névjegyzékéből történő törlés időpontja megegyezik az új névjegyzék felállításának időpontjával.

(8) A névjegyzékéből való törlésről, illetve a névjegyzékbe történő felvételtől szóló véglegessé vált határozatot a felszámolók névjegyzékét vezető szerv haladéktalanul megküldi a felszámolók, vagyonfelügyelők és az ideiglenes vagyonfelügyelők elektronikus kijelölésének szabályairól szóló rendelet szerinti elektronikus kijelölést támogató számítógépes rendszer üzemeltetőjének, továbbá eljuttatja a felszámolási eljárásban az adós vagyontárgyainak elektronikus értékesítéséről szóló kormányrendeletben az értékesítési rendszer működtetőjének.

(9) A felszámolók névjegyzékét vezető szerv a (6) bekezdésben meghatározott törlési ok fennállása esetén – ide nem értve a (6) bekezdés f) és j) pontjában meghatározott törlési okokat – a felszámoló szervezetet törli a 27/A. § (6a) bekezdése alapján vezetett hatósági nyilvántartásból.

(10) A 27/A. § (6a) bekezdése alapján a felszámolók névjegyzékébe nem került, de a folyamatban lévő ügyekben még eljáró felszámoló szervezetekről vezetett hatósági nyilvántartásra e törvénynek, valamint a felszámolók névjegyzékéről szóló kormányrendeletnek a nyilvántartás vezetésére, az azzal összefüggő adatszolgáltatás teljesítésére, a felszámoló szervezet szakmai beszámoló készítésére, a szakmai beszámoló benyújtására, a felszámoló szervezet hatósági ellenőrzésére, hatósági nyilvántartásból való törlésére, valamint a nyilvántartásból való törlésről a bíróságok értesítésére vonatkozó szabályait kell alkalmazni.”

(7) A Cstv. 49/D. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Amennyiben a zálogjogosult a 46. § (7) bekezdésében meghatározott befizetési kötelezettségét teljesítette – és követelése nem a 3. § (1) bekezdés g) pontja szerinti függő követelés –, a felszámoló a következőképpen jár el: ha a zálogjog a felszámolás kezdő időpontja előtt jött létre, a felszámoló a zálogtárgy értékesítése során befolyt vételárból – követelésen alapított zálogjog esetén pedig a követelés beszedéséből, behajtásából (a továbbiakban együtt: behajtás) származó bevételből – az alábbi sorrendben

- a) a zálogtárgy élet- és vagyonbiztonságot veszélyeztető állapotának elhárításával közvetlenül összefüggő, hatósági határozattal elrendelt munkálatok igazolt költségeit,
- b) a zálogtárgy 40. § szerinti perekkel történő visszakövetelésének, a zálogtárgy megőrzésének, állagmegóvásának, értékesítésének költségeit,
- c) a zálogtárggyal összefüggésben a felszámolás kezdő időpontját követően esedékessé váló és befizetendő adókat, igazgatási szolgáltatási díjakat,
- d) követelésen alapuló zálogjog esetén a követelés behajtásának költségeit,
- e) a nettó vételár (a követelés behajtásából származó bevétel) legfeljebb 1%-ának megfelelő mértékű összeget az 57. § (2) bekezdés f) pontjában meghatározott költségként, valamint

f) a nettó vételár – illetve a követelés behajtásából származó bevétel – 7,5%-ának megfelelő összeget

vonhatja le, az a)-f) pont szerinti levonásokat követően fennmaradó összeget pedig a 49. § (5) bekezdése szerinti megtámadási határidő lejártát követő 30 napon belül az értékesített zálogtárgyat terhelő, zálogjoggal biztosított követelés (tőke, szerződéses kamat, költségek) kielégítésére köteles fordítani az említett sorrendben, több jogosult esetén a Ptk. 5:118–5:122. §-ában meghatározott kielégítési sorrend figyelembevételével. Ha a 49. § (5) bekezdés alapján indított keresetet elutasították vagy visszautasították, a 30 napos határidőt a jogerős bírósági határozat kézhezvételétől kell számítani.”

(8) A Cstv. 56. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha az eljárás befejezésekor az értékesítetlen vagyontárgyak között zálogjoggal, illetve a 49/D. § (3) bekezdése szerinti joggal terhelt vagyontárgy is található, a felszámolási zárómérleg, zárójelentés elkészítését megelőzően a felszámoló felhívja a jog hitelezőként nyilvántartott jogosultját, hogy azzal a feltétellel szerezheti meg a felszámolási eljárás befejezésével a vagyontárgy tulajdonát, hogy a felhívás kézhezvételétől számított 30 napon belül megfizeti a vagyontárgy legutolsó értékesítési hirdetményben meghirdetett minimálára 3 %-ának megfelelő összegű felszámolói díjelőleget, a díjelőleget terhelő általános forgalmi adó megfizetéséhez szükséges összeget, valamint az 59. § (5) bekezdés szerinti kifizetések céljára a zálogtárgy legutolsó értékesítési hirdetményében meghirdetett minimálár 2 %-át. Több jogosult esetén a felszámoló a 49/D. § szerinti kielégítési sorrend alkalmazásával állapítja meg és ennek figyelembe vételével arányosítja az e bekezdésben meghatározott fizetési kötelezettségek összegét oly módon, hogy nem terheli fizetési kötelezettség azt a jogosultat, akinek a követelésére a zálogjoggal, illetve a 49/D. § (3) bekezdése szerinti joggal terhelt vagyontárgy felszámolási zárómérlegben meghatározott értéke – a kielégítési sorrend miatt – nem nyújt fedezetet.”

(9) A Cstv. 56. §-a a következő (3a) és (3b) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (3) bekezdésben meghatározott vagyontárgynak a (3) bekezdésben meghatározott kielégítési sorrendben meghatározott hitelezők közötti felosztásáról rendelkező végzés jogerőre emelkedésével a zálogjog, illetve a 49/D. § (3) bekezdésében felsorolt jogok megszűnnek, ezek törlése iránt – a bíróság végzése alapján – hivatalból kell intézkedni.

(3b) A (3) bekezdésben meghatározott vagyontárgy felszámolási zárómérlegben meghatározott értékével nem fedezett követelések ki nem egyenlített részének kielégítése, valamint a (3) bekezdésben meghatározott jogosultak kielégítése után a zálogtárgy fennmaradó hányadának felosztása tekintetében az 57–58. § szerint kell eljárni.”

(10) A Cstv.

a) 6/N. § (3) bekezdés d) pontjában a „hivatalos elektronikus levélcíme” szövegrész helyébe az „elektronikus kapcsolattartásra szolgáló elérhetősége”,

b) 38. § (7) bekezdésében a „nem köthet szerződést olyan vállalkozással, amelyben a felszámolónak, a felszámolóbiztosnak vagy ezek közeli hozzátartozóinak kizárólagos vagy

többségi részesedése van” szövegrész helyébe a „nem köthet szerződést olyan vállalkozással, amelyben a felszámolónak, a felszámoló vezető tisztségviselőjének, a felszámolóbiztosnak, ezek közeli hozzátartozójának kizárólagos vagy többségi részesedése van vagy olyan egyéni vállalkozóval, aki a felszámoló vezető tisztségviselője, a felszámolóbiztos vagy ezek közeli hozzátartozója”

szöveg lép.

2. A szövetkezetekről szóló 1992. évi I. törvény hatálybalépéséről és az átmeneti szabályokról szóló 1992. évi II. törvény módosítása

2. §

A szövetkezetekről szóló 1992. évi I. törvény hatálybalépéséről és az átmeneti szabályokról szóló 1992. évi II. törvény a következő 25/B. §-sal egészül ki:

„25/B. §

Azokban az esetekben, amikor a földalpok elkülönítéséről szóló határozat az egyes kárpótlással összefüggő törvények módosításáról szóló 2016. évi CII. törvény (a továbbiakban: Tv.) hatálybalépése napját követően vált végrehajthatóvá, a határozat alapján elkülönített kárpótlási földalap tekintetében a kárpótlási árverés a Tv. hatálybalépése napját megelőző napon hatályos szabályok szerint megtartható.”

3. A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosítása

3. §

(1) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 39. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A jogutódlás tárgyában hozott végzés ellen fellebbezésnek van helye.”

(2) A Vht. 56/A. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha az adós a követelés összegének a végrehajtói letéti számlára történt (1) bekezdés szerinti megfizetését a bíróságnál igazolja, a bíróság az igazolás bírósághoz történő megérkezésétől számított 3 munkanapon belül felfüggeszti a végrehajtást. A végrehajtást felfüggesztő végzés ellen fellebbezésnek van helye.”

(3) A Vht. „A végrehajtás megszüntetése és korlátozása” című alcíme a következő 56/B. §-sal egészül ki:

„56/B. §

A végrehajtás megszüntetése és korlátozása tárgyában hozott végzés ellen fellebbezésnek van helye.”

(4) A Vht. 79/D. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A Széchenyi Pihenő Kártya kibocsátásának és felhasználásának szabályairól szóló Kormányrendelet alapján nyitott korlátozott rendeltetésű fizetési számlán elhelyezett, az adóst megillető pénzösszeg harmadik személyekkel szemben fennálló tartozás fejében nem vonható végrehajtás alá.”

(5) A Vht. 159. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Földek esetén pedig az ingatlan folyamatos árverezése iránti hirdetmény közzétételét követően az ingatlanra írásban a végrehajtónál tehető vételi ajánlat.”

(6) A Vht. 162. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A pénzkövetelés behajtására irányuló végrehajtást a bíróság bármelyik tulajdonostárs kérelmére elrendelheti.”

(7) A Vht. 190. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A biztosítási intézkedés tárgyában hozott végzés ellen fellebbezésnek van helye. A biztosítási intézkedést elrendelő végzés elleni fellebbezésnek nincs halasztó hatálya.”

(8) A Vht. a 209. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„209. §

A 208. § szerint hozott végzés ellen, a kérelmet visszautasító és a kérelmet elutasító végzés ellen fellebbezésnek van helye. A 208. § szerint hozott végzés jogerőre emelkedése után a bíróság a végrehajtási tanúsítvánnyal ellátott külföldi határozat alapján végrehajtási lapot, illetőleg vele egy tekintet alá eső végrehajtható okiratot állít ki.”

(9) A Vht. 239. § (3) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A miniszter a végrehajtói szolgálat megszűnését állapítja meg, ha)

„e) a végrehajtó a kinevezését megelőzően vagy azt követően keletkezett összeférhetlenséget felszólításra nem szüntette meg,”

(10) A Vht. 250. § (2) bekezdés 34. pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„34. ellátja a végrehajtók, végrehajtó-helyettesek és végrehajtójelöltek feletti szakmai felügyeletet, ennek keretében jogosult a végrehajtó működését, ügyvitelét, pénzkezelését ellenőrizni, a végrehajtó által használt, a jogszabályban meghatározott informatikai alkalmazások végrehajtók által történő használatának gyakorlatát vizsgálni, továbbá a végrehajtó által lefolytatott eljárási cselekményen részt venni;

35. ellátja a 655/2014/EU rendelet 14. cikke szerinti információs hatósági feladatokat.”

(11) A Vht. 250. § (3) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A Kar a 251. § (1) bekezdés c) pontja szerinti hivatali szerve útján gyakorolja a (2) bekezdésben meghatározott jogokat és teljesíti a (2) bekezdésben meghatározott kötelezettségeket. E jogok gyakorlása és kötelezettségek teljesítése során a hivatali szerv együttműködik a Kar elnökségével, a Kart a hivatali szerv vezetője képviseli. A Karnak a (2) bekezdésben meghatározott feladatai ellátása során a Kar hivatali szervével a végrehajtó köteles együttműködni, és az e célból szükséges adatokat szolgáltatni, valamint a szükséges felvilágosítást, tájékoztatást megadni.”

(12) A Vht. a következő 304/C. §-sal egészül ki:

„304/C. §

(1) E törvénynek az egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2018. évi ... törvénnyel (a továbbiakban: Módtv.9.) megállapított 79/D. § (4) bekezdését és a 159. § (3a) bekezdését a Módtv... hatálybalépése napján folyamatban lévő végrehajtási eljárásokban is alkalmazni kell.

(2) E törvénynek a Módtv.9.-cel megállapított 239. § (3) bekezdés e) pontját a már kinevezett végrehajtók esetében is alkalmazni kell.”

(13) A Vht. a következő 304/D. §-sal egészül ki:

„304/D. §

(1) E törvény alapján a törvényszéki végrehajtók hatáskörébe tartozó és 2018. december 31. napját követően kiállított végrehajtható okiratok esetében az állami adó- és vámhatóság jár el, illetve foganatosítja a végrehajtási cselekményeket, intézkedéseket az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény rendelkezései alapján.

(2) E törvény alapján a törvényszéki végrehajtók hatáskörébe tartozó és 2018. december 31. napját megelőzően kiállított azon végrehajtható okiratok tekintetében 2019. december 31. napját követően az állami adó- és vámhatóság jár el, illetve foganatosítja a végrehajtási cselekményeket, intézkedéseket az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény rendelkezései alapján, amely végrehajtási eljárások érdemi befejezésére 2019. december 31. napjáig nem került sor. E § alkalmazásában érdemi befejezéssel megszüntetésre került ügynek minősülnek a 2018. december 31-én a bírósági végrehajtási ügyvitelről és pénzkezelésről szóló 1/2002. (I. 17.) IM rendelet 33. §-a szerinti érdemi befejezéssel érintett ügyek.

(3) A (2) bekezdés szerinti ügyekben a végrehajtást lefolytató törvényszéki végrehajtó az állami adó- és vámhatóság által rendszeresített elektronikus úrlapon elektronikusan adja át az ügyeket az állami adó- és vámhatóságnak 2019. december 31. napjáig. Az ügyeket a törvényszéki végrehajtó valamennyi, az ügyekben keletkezett ügyirattal, továbbá az ügyekben megtett cselekményekre, intézkedésekre vonatkozó összefoglalójával együtt és a követelés, illetve a meghatározott cselekmény várható elévülése időpontjának megjelölésével adja át az állami adó- és vámhatóság részére.”

4. A bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény módosítása

4. §

(1) A bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény (a továbbiakban: Ást.) 40. §-a a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A döntő hatóság a kárenyhítésről hozott érdemi határozatról a kérelmet továbbító tagállam támogató hatóságát is tájékoztatja.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott tájékoztatás során a bűncselekmények áldozatainak kárenyhítéséről szóló 2004/80/EK tanácsi irányelv alapján a kérelmek és határozatok továbbítására használt formanyomtatványok létrehozásáról szóló 2006/337/EK Bizottsági határozat (2006. IV. 19.) II. mellékletében meghatározott formanyomtatványt kell alkalmazni.”

(2) Az Ást. 40. § (1) bekezdésében a „(2) és (3) bekezdések” szövegrész helyébe a „(2)–(4) bekezdések” szöveg lép.

5. A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény módosítása

5. §

(1) A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) a következő 9/C. §-sal egészül ki:

„9/C. §

(1) Ha a cég cégjegyzékből történő törlésére a 89–90. § szerinti, továbbá a 91. § szerinti különleges törvényességi felügyeleti eljárást követően kényszertörlési eljárásban kerül sor, a cégbíróság eltiltja a cégnek a kényszertörlési eljárás megindításának időpontjában bejegyzett vezető tisztségviselőjét, korlátlanul felelős tagját, korlátolt tagi felelősséggel működő gazdasági társaságban többségi befolyással rendelkező tagját. E § szerinti szabályt kell megfelelően alkalmazni, ha a cég törlésére felszámolási eljárásban történő megszüntetést követően kerül sor, azonban a felszámolási eljárást e bekezdésben meghatározott kényszertörlési eljárás előzte meg.

(2) Ha a 91. § (1a) bekezdése, illetve a 117. § (2a) bekezdése szerinti bejelentés a kényszertörlési eljárás megindításának időpontját megelőző egy évre vonatkozóan is tartalmaz a cég által megvalósított mulasztásra vagy céggel szembeni követelésre vonatkozó adatot és a céggel szemben bejelentett követelések összértéke meghaladja a 100 000 forintot, a cégbíróság eltiltja azt a személyt is, aki a kényszertörlési eljárás megindítását megelőző évben vezető tisztségviselő, korlátlanul felelős tag, korlátolt tagi felelősséggel működő gazdasági társaságban többségi befolyással rendelkező tag volt.

(3) Ha e törvény az eltiltás mellőzéséről nem rendelkezik, a cégbíróság az érintett személyt

- a) 500 000 forint összértéket meg nem haladó bejelentett követelések esetén egy évre,
- b) 500 000 forint összértéket meghaladó, de 3 millió forintot el nem érő bejelentett követelések esetén három évre,
- c) 3 millió forint összértékű vagy azt meghaladó bejelentett követelések esetén öt évre eltiltja.

(4) Az eltiltott személy az eltiltás hatálya alatt nem szerezhethet gazdasági társaságban többségi befolyást, nem válhat gazdasági társaság korlátlanul felelős tagjává, egyéni cég tagjává, továbbá nem lehet cég vezető tisztségviselője, cégvezetője.

(5) A cégbíróság mellőzi az eltiltást, ha a kényszertörlési eljárás iratai és a 117/A. § (3a) bekezdés szerinti nyilatkozatban foglaltak alapján egyértelműen megállapítható, hogy az érintett személy a tőle elvárható minden intézkedést megtett a céget terhelő jogszabályi rendelkezések teljesítése érdekében.”

(2) A Ctv. 91. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az e § szerinti eljárás iránti kezdeményezésében az állami adóhatóság tájékoztatja a cégbíróságot arról is, hogy az adószám törlésére a törvényben meghatározott mely ok miatt került sor, és ez az ok mikor jutott az adóhatóság tudomására.”

(3) A Ctv. 117. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A céggel szembeni követelés bejelentése esetén a bejelentőnek nyilatkoznia kell a követelés összege mellett a követelés jogcíméről, keletkezésének és esedékességének időpontjáról is.”

(4) A Ctv. 117/A. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A cégbíróság értesíti a cég korábbi vezető tisztségviselőjét, illetve korlátlanul felelős tagját, korlátozott tagi felelősséggel működő gazdasági társaságban többségi befolyással rendelkező tagját, ha a 91. § (1a) bekezdése, illetve a 117. § (2a) bekezdése alapján adat merül fel arra, hogy a cég a kötelezettségeit nem teljesítette abban az időszakban, amikor az érintett személy a cég cégjegyzékében bejegyzett vezető tisztségviselője vagy tagja volt. A cégbíróság az értesítésben harminc napos határidővel nyilatkozattételre hívja fel az érintett személyt, hogy vitatja-e az értesítésben foglaltakat, továbbá hogy nyilatkozzon azokról az intézkedésekről, amelyeket megtett annak érdekében, hogy a cég az őt terhelő jogszabályi rendelkezéseket teljesítse. Az értesítés tartalmazza azt is, hogy a nyilatkozattétel elmaradása esetén a cégbíróság a rendelkezésre álló adatok és iratok alapján fog dönteni.”

(5) A Ctv.

- a) 9/B. § (1) bekezdés nyitó szövegrészában a „cégbíróság eltiltja” szövegrész helyébe a „cégbíróság öt évre eltiltja” szöveg,
- b) 9/D. § (1) bekezdésében a „jogerőre emelkedése napjától számított öt év” szövegrész helyébe a „jogerőre emelkedése napjától kezdődik” szöveg,
- c) 9/D. § (4) bekezdésében az „álló vezető tisztségviselőt” szövegrész helyébe az „álló személyt”

szöveg, a „mint vezető tisztségviselő szerepel” szövegrész helyébe a „mint vezető tisztségviselő, cégvezető szerepel” szöveg,

d) 117/A. § (1) bekezdésében a „vonatkozó információk közlésére” szövegrész helyébe a „vonatkozó információk közlésére, továbbá arra, hogy nyilatkozzanak azokról az intézkedésekről, amelyeket megtettek annak érdekében, hogy a cég az őt terhelő jogszabályi rendelkezéseket teljesítse” szöveg, a „szerinti jogkövetkezményeket alkalmazza” szövegrész helyébe a „szerinti jogkövetkezményeket alkalmazza, illetve a rendelkezésre álló adatok és iratok alapján dönt” szöveg,

e) 118. § (7) bekezdésében az „a cég tagja, illetve vezető tisztségviselője elérhető” szövegrész helyébe az „a cég tagja, vezető tisztségviselője, illetve az eltiltással érintett személy elérhető” szöveg

lép.

6. Az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvény módosítása

6. §

(1) Az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvény (a továbbiakban: Evecvtv.) 3/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A nyilvántartást vezető szerv

- a) vezeti az egyéni vállalkozók nyilvántartását, e körben törli a nyilvántartásból a jogszabálysértő bejegyzést, javítja a hibás bejegyzést, illetve pótolja az elmulasztott bejegyzést,
- b) működteti a nyilvántartási és ügyviteli feladatokat szolgáló informatikai rendszert,
- c) a 19/B. § szerint hatósági ellenőrzést végez,
- d) szakmai irányítást és felügyeletet gyakorol a Hatóság (2) bekezdés a) és c)–f) pontban meghatározott tevékenysége felett, valamint
- e) ellátja a jogszabály által hatáskörébe utalt egyéb feladatokat.”

(2) Az Evecvtv. 18. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Az egyéni vállalkozó tevékenységének szünetelése alatt kizárólag székhelyének változását jelentheti be a nyilvántartást vezető szervnek.”

(3) Az Evecvtv. 27. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A cégbíróság az egyéni céget bejegyző végzésben rögzíti az egyéni vállalkozó nyilvántartási számát.”

(4) Az Evecvtv. 39. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„39. §

Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben

- a) jelölje ki a nyilvántartást vezető szervet és a Hatóságot,

- b) állapítsa meg az egyéni vállalkozói tevékenység megkezdésével, szünetelésével, változás-bejelentésével és megszüntetésével kapcsolatos űrlapok tartalmát,
- c) állapítsa meg az egyéni vállalkozói igazolvány adattartalmát, kiállításának, pótlásának, cseréjének, érvénytelenségének szabályait,
- d) állapítsa meg a hatósági ellenőrzés részletes szabályait.”

7. A hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény módosítása

7. §

(1) A hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Hetv.) 43/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„43/B. §

(1) A közjegyző az öröklésben érdekeltet a kérelmére feljogosíthatja a külföldön lévő hagyatéki vagyontárgyakra vonatkozó adatok, valamint az azokra vonatkozó iratok, okiratok beszerzésére.

(2) Több öröklésben érdekeltnek ugyanabban az okiratban foglalt közös kérelmére a közjegyző a kérelmet előterjesztő öröklésben érdekeltet együttesen is feljogosíthatja az (1) bekezdés szerinti adatok, iratok, okiratok beszerzésére. Ebben az esetben a feljogosított érdekeltet együttesen jogosultak eljárni.

(3) Az (1) és (2) bekezdés szerinti adatok, iratok, okiratok beszerzésére és adatoknak a közjegyzővel történő közlésére, valamint az iratoknak, okiratoknak a közjegyzőhöz történő benyújtására a közjegyző az (1) és (2) bekezdés szerinti végzésben a hagyatéki vagyontárgyakra vonatkozó adatok, valamint az azokra vonatkozó iratok, okiratok beszerzésére feljogosított öröklésben érdekeltnek határidőt szab.

(4) A (3) bekezdés szerinti határidő lejártá után bejelentett adatokat, valamint benyújtott iratokat, okiratokat a közjegyző figyelmen kívül hagyja.”

(2) A Hetv. 101/B. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„101/B. §

A közjegyző az öröklésben érdekelt kérelmére a hagyatéki leltár, vagy az öröklési bizonyítvány kiadása iránti kérelem beérkezését követően végzéssel igazolja azt, hogy az örökhagyó hagyatéka tekintetében a közjegyző előtt hagyatéki eljárás vagy öröklési bizonyítvány kiállítása iránti eljárás van folyamatban, továbbá azt, hogy ez az eljárás a közjegyző előtt melyik időpontban indult meg.”

(3) A Hetv. 102. § (2) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Öröklési bizonyítvány kiállításának akkor van helye, ha az öröklési ügyre a közjegyző joghatósággal rendelkezik, és

- a) az örökhagyó után hagyatéki vagyon nem maradt, vagy hagyatéki vagyon kizárólag a

650/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet területi hatálya alá nem tartozó államban (a továbbiakban e Fejezetben: harmadik állam) maradt, vagy

b) hagyatékátadó végzés meghozatalára még nem került sor és

ba) a kérelmező igazolja az örökhagyó utáni öröklési rendet, valamint

bb) több örökösként érdekelt esetén azt is, hogy az öröklési rend tekintetében az örökösöként érdekeltek között öröklési jogi vita nincs.”

(4) A Hetv. 102. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Ha az örökhagyó hagyatéki ügyében Magyarországon a közjegyző előtt a hagyatéki eljárás még nincs folyamatban, az öröklési bizonyítvány kiadása iránti eljárást a 19. § rendelkezései szerint a jegyzőnél kell megindítani.”

(5) A Hetv. 102/B. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Európai öröklési bizonyítvány kiállítása – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a teljes hatályú hagyatékátadó végzés, a teljes hatályúvá vált ideiglenes hatályú hagyatékátadó végzés, az ideiglenes hagyatékátadó végzéssel érintett valamennyi igény bírósági elbírálása esetén hozott hagyatéki eljárást befejező végzés, valamint a 102. § szerinti öröklési bizonyítványról szóló végzés jogerőre emelkedését követően kérhető.

(2) A 650/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban ezen alcímben: Rendelet) szerinti végrendeleti végrehajtó, valamint hagyatéki gondnok – ideértve a 32. § (2) és (3) bekezdése szerinti ügygondnokot, valamint a 43/B. § alapján feljogosított öröklésben érdekeltet is – az (1) bekezdésben megjelölt időpontot megelőzően is kérheti európai öröklési bizonyítvány kiállítását a Rendelet 63. cikk (2) bekezdés c) pontjában foglaltak bizonyítása érdekében.”

(6) A Hetv. a 102/C. §-t követően a következő alcímmel egészül ki:

„Öröklési tanúsítvány harmadik államban történő igényérvényesítés céljára

102/D. §

(1) A közjegyző az öröklésben érdekelt kérelmére külön végzésbe foglalt öröklési tanúsítvánnyal megállapítja az örökhagyó utáni – a magyar jog szerinti – a hagyatékban vagy annak egy részében érvényesülő öröklési rendet (az örökös személyét, a hagyatékban való részesülése jogcímét és a hagyatékban való részesülése arányát), ha

a) magyar állampolgársággal rendelkező örökhagyó után kizárólag harmadik államban fellelhető hagyaték maradt, és

b) az öröklési ügyre a 650/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján az Európai Unió egyetlen tagállamának sincs joghatósága.

(2) Az öröklési tanúsítvány az öröklésben érdekeltnek kizárólag a harmadik államokban történő hagyatéki igényérvényesítését szolgálja; a tanúsítványban erre utalni kell. Az ilyen tanúsítvány alapján európai öröklési bizonyítvány kiállításának nincs helye.

(3) Az öröklési tanúsítvány kiállítása iránti eljárásban a 102. § (2)-(6) bekezdésében foglaltakat megfelelően alkalmazni kell.

(4) Ha az örökhagyó hagyatéki ügyében Magyarországon a közjegyző előtt a hagyatéki eljárás még nincs folyamatban, az öröklési tanúsítvány kiadása iránti eljárást a 19. § rendelkezései szerint a jegyzőnél kell megindítani.”

(7) A Hetv.

a) 83. § (3) bekezdés a) pontjában az „idézés kibocsátása nélkül történő jogerős elutasítása” szövegrész helyébe a „jogerős visszautasítása” szöveg,

b) 83. § (3) bekezdés b) pont ba) alpontjában az „idézés kibocsátása nélkül elutasította” szövegrész helyébe a „visszautasította” szöveg,

c) 83. § (5) bekezdésében az „idézés kibocsátása nélkül történő jogerős elutasításáról” szövegrész helyébe a „jogerős visszautasításáról” szöveg

lép.

(8) Hatályát veszti a Hetv.

a) 43/A. § (2) bekezdése,

b) 43/A. § (3) bekezdésében „a (2) bekezdésben foglalt kérelemtől függetlenül” szövegrész.

8. A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2017. évi LIII. törvény módosítása

8. §

(1) A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2017. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Pmt.) 73. § (1) bekezdésének nyitó szövegrésze helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az e törvényben meghatározott ügyfél-átvilágítási és bejelentési kötelezettség az ügyvédet – a (3) bekezdésben foglalt kivétellel – akkor terheli, ha az Üttv. 3. § (1) bekezdés i) pontja szerinti tevékenységet végez, vagy ha pénz és értéktárgy letéti kezelését végzi, illetve a következő jogügyletek előkészítésével és végrehajtásával összefüggésben végez az Üttv. 2. § (1) bekezdésében meghatározott ügyvédi tevékenységet:”

(2) A Pmt. 73. §-a a következő (1c) és (1d) bekezdéssel egészül ki:

„(1c) Az ügyvédet és a kamarai jogtanácsost az e törvényben meghatározott ügyfél-átvilágítási kötelezettség akkor terheli, ha az (1) vagy az (1a) bekezdés és a 6. § (1) bekezdése szerinti feltételek együttesen állnak fenn. Kamarai jogtanácsos esetén ügyleti megbízás alatt az ügyfele számára az (1b) bekezdés alá nem tartozó tevékenység ellátását kell érteni.

(1d) Az ügyvéd és a kamarai jogtanácsos ügyfél-átvilágítási és bejelentési kötelezettsége az ügyfelével szerződő személyre és képviselőjére is kiterjed.”

(3) A Pmt. 76. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az e törvényben meghatározott

- a) a területi ügyvédi kamarák által alkalmazandó felügyeleti eljárásrendről, felügyeleti kockázatértékelésről és felügyeleti útmutatóról,
- b) az auditált elektronikus hírközlő eszköz és működtetésének minimum követelményeire, auditálásának módjára és az ilyen eszköz útján végzett ügyfél-átvilágítás végrehajtására, valamint
- c) az egyéni ügyvéd, az egyszemélyes ügyvédi iroda 73. § (1) bekezdés szerinti, továbbá a kamarai jogtanácsos 73. § (1a) bekezdés szerinti tevékenysége tekintetében az e törvényben meghatározott kötelezettségek körébe tartozó feladatok teljesítésére

a Magyar Ügyvédi Kamara egységes szabályzatot készít, amely az egyéni ügyvéd, az egyszemélyes ügyvédi iroda 73. § (1) bekezdés szerinti, továbbá a kamarai jogtanácsos 73. § (1a) bekezdés szerinti tevékenysége tekintetében a 65. §-ban meghatározott belső szabályzatnak és kockázatértékelésnek minősül.”

9. §

A Pmt.

- a) 1. § (1) bekezdés l) pontjában az „ügyvédre, európai közösségi jogászra (a továbbiakban együtt: ügyvéd)” szövegrész helyébe az „ügyvédre, ügyvédi irodára, európai közösségi jogászra, európai közösségi jogász irodára (a továbbiakban együtt: ügyvéd)” szöveg,
- b) 5. § d) pontjában az „egyéni ügyvédekre és az ügyvédi irodákra (a továbbiakban együtt: ügyvéd)” szövegrész helyébe az „ügyvédekre” szöveg

lép.

9. Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény módosítása

10. §

(1) Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Üttv.) 20. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az ügyvédi tevékenység gyakorlója közhatalmi hatáskör gyakorlásával közvetlenül összefüggő feladat ellátására létesített jogviszonya megszűnését követő két évig nem láthat el jogi képviselést, illetve büntetőeljárásban védelmet, azon közhatalmi hatáskört gyakorló szerv vagy jogutódja által folytatott közhatalmi eljárásban, amelynek a tevékenységében, valamint az irányításával vagy felügyeletével közvetlenül összefüggő feladat ellátásában e jogviszonya alapján, az annak megszűnését megelőző öt évben részt vett.”

(2) Az Üttv. 32. § (7)–(10) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(7) A közhiteles nyilvántartásba való bejegyzés alapjául szolgáló okirat ellenjegyzését megelőzően az ügyvéd – a személyazonosság és az okmány érvényességének ellenőrzése érdekében – a (2)–(4) és a (6) bekezdés alkalmazásával azonosítja a jognyilatkozatot tevő személyeket, szervezeteket, valamint az azok képviselőjében eljáró személyeket.

(8) A magyar állampolgársággal vagy magyarországi lakcímmel rendelkező személynek a (7) bekezdés szerinti azonosítása során az okirat ellenjegyzését megelőzően az ügyvéd köteles a bemutatott okmányra vonatkozó, a (3) bekezdés szerinti adatokat igényelni, kivéve, ha az adatigénylésre az érintett személy vonatkozásában harminc napon belül már sor került.

(9) Az adatigénylésért a (8) bekezdésben meghatározott esetben, illetve ha arra okirat ellenjegyzését vagy okirat ellenjegyzésével járó megbízási szerződés megkötését megelőzően kerül sor, sem az ügyvédtől, sem az azonosított személytől vagy szervezettől nem kérhető díj, költségtérítés vagy más ellenérték.

(10) Ha a (8) bekezdés szerinti elektronikus adatigénylés technikai okokból nem lehetséges, az a megbízási szerződés megkötésének és a jognyilatkozatok okiratba foglalásának nem akadálya; az ügyvéd az ellenőrzést utólag, az akadály megszűnését követően haladéktalanul elvégzi, és az okiratot csak ezt követően és ennek eredményétől függően jegyzi ellen, illetve terjeszti elő az eljárásban.”

(3) Az Üttv. 43. §-a a következő (2a) és (2b) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Elektronikus okirat esetében a (2) bekezdés c) pontja szerinti aláírás történhet

- a) a fél minősített vagy minősített tanúsítványon alapuló fokozott biztonságú elektronikus aláírásának elhelyezésével,
- b) a fél által azonosításra visszavezetett dokumentumhitelesítés szolgáltatással való hitelesítéssel, vagy
- c) a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 325. § (1) bekezdés h) pontja szerinti szolgáltatással.

(2b) Jogi személy vagy jogi személyiség nélküli szervezet esetében az elektronikus okiratot a képviselőjére jogosult természetes személy a (2a) bekezdés szerint írja alá.”

(4) Az Üttv. 44. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Nem kell alkalmazni

- a) az (1) bekezdés c) és d) pontját, ha
 - aa) a fél aláírását az aláírás helye szerint illetékes konzuli tisztviselő hitelesítette,
 - ab) a fogadó állam hatóságának az okiraton szereplő aláírását és bélyegzőnyomatát a hivatásos konzuli tisztviselő felülhitelesítette,
 - ac) a fogadó állam hatóságának az okiraton szereplő aláírását és bélyegzőnyomatát Apostille tanúsítvánnyal látták el, vagy
 - ad) a fél aláírását közjegyző hitelesítette,
- b) az (1) bekezdés d) pontját, ha az elektronikus okiratot a fél a 43. § (2a) bekezdés a) vagy b) pontja szerint írta alá.”

(5) Az Üttv. 66. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A minisztérium és a Miniszterelnöki Kormányiroda kamarai jogtanácsosa ügyvédi

tevékenységet folytathat, annak a tárca nélküli miniszternek a feladat- és hatáskörét érintő ügyben, amelynek a munkáját a munkáltatója segíti.”

(6) Az Üttv. 66. §-a a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A munkavállalói érdek-képviselési szervezet meghatalmazása alapján, annak kamarai jogtanácsosa a munkavállalói érdek-képviselési szervezet saját tagjának munkaügyi vagy közszolgálati perében jogi képviseletet elláthat.

(6) A kamarai jogtanácsos elektronikus kapcsolattartásra szolgáló elérhetőségét a Kormány rendeletben határozza meg.”

(7) Az Üttv. 68. §-a a következő (4)–(6) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Kamarai jogtanácsos ügyvédi tevékenység folytatásra a munka törvénykönyvéről szóló törvény szerinti több munkáltató által létesített munkaviszonyt csak olyan munkáltatókkal létesíthet, amelyek egymásnak kapcsolt vállalkozásai. Több munkáltató által létesített munkaviszonyban a kamarai jogtanácsos munkáltatóját e törvény szerint terhelő kötelezettségeket az adókötelezettségek teljesítésére kijelölt munkáltató teljesíti és valamennyi munkáltató nevében megteszi a 67. § (1) bekezdés f) és g) pontja szerinti nyilatkozatot. Kijelölés hiányában a kamarai jogtanácsos munkáltatóját terhelő kötelezettségek teljesítésére a munkaviszonyban érintett valamennyi munkáltató köteles.

(5) A több munkáltató által létesített munkaviszony az (1) bekezdés alkalmazásában egy nem természetes személy jogalannyal fennálló munkaviszonynak minősül.

(6) Az ügy ellátásával kapcsolatban a kamarai jogtanácsosnak csak az ügyfél adhat utasítást. Az e bekezdéstől eltérő megállapodás semmis.”

(8) Az Üttv. 88. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A vagyoni tag az ügyvédi iroda alapító okiratának az ügyvédi irodai tagsága helyreállítása céljából történő módosítása során szavazati joggal rendelkezik. Az egyszemélyes ügyvédi iroda vagyoni tagja, ügyvédi irodai tagsága helyreállítása céljából az ügyvédi iroda alapító okiratát módosíthatja.”

(9) Az Üttv. 96. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha az ügyvédi iroda jogutód nélküli törlését követően olyan vagyontárgy kerül elő, amelynek a törölt ügyvédi iroda volt a tulajdonosa, a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló törvény szerinti vagyonrendezési eljárást kell lefolytatni azzal, hogy a törölt cégre vonatkozó rendelkezéseket a törölt ügyvédi irodára kell alkalmazni.”

(10) Az Üttv. 114. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az előzetes vizsgálat lefolytatására az a fegyelmi biztos illetékes, amelyik annak a területi

kamarának az illetékességi területén működik, amelynek az eljárás alá vont személy a fegyelmi vétség elkövetésének időpontjában a tagja, vagy amelyik az elkövetés időpontjában nyilvántartja. Ha az eljárás alá vont személyt a fegyelmi vétség elkövetésének időpontjában a Magyar Ügyvédi Kamara tartja nyilván, az előzetes vizsgálatot a Magyar Ügyvédi Kamara elnöke által kijelölt fegyelmi biztos folytatja le.”

(11) Az Üttv. 48. alcíme a következő 116/A. §-sal egészül ki:

„116/A. §

Az e részben meghatározott határidőbe nem számít bele minden évnek a július 15-től augusztus 20-ig és december 24-től január 1-ig terjedő időszaka.”

(12) Az Üttv. 117. § (1) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A fegyelmi tanács tagjaként, fegyelmi biztosként és országos fegyelmi főbiztosként nem járhat el,)

„d) aki abban a területi kamarában, amelynek az eljárás alá vont személy a tagja vagy nyilvántartottja, kamarai elnöki, elnökhelyettesi, elnökségi tagi, főtitkári, titkári tisztséget tölt be,”

(13) Az Üttv. 167. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a területi kamara választásra jogosult tagjainak az általános választás kiírásának napján legalább

a) öt százaléka kamarai jogtanácsos, illetve alkalmazott ügyvéd, a területi elnökség egy tagja,

b) tíz százaléka kamarai jogtanácsos, illetve alkalmazott ügyvéd, a területi elnökség két tagja,

c) húsz százaléka kamarai jogtanácsos, illetve alkalmazott ügyvéd, a területi elnökség három tagja

kamarai jogtanácsos, illetve alkalmazott ügyvéd.”

(14) Az Üttv. 171. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A területi kamara elnöksége jár el első fokon

a) a kamarai tagfelvételi,

b) a kamarai tagság megszüntetése iránti,

c) a változásbejegyzési és a 177. § (1) bekezdés c) pontja szerinti eljárás kivételével a nyilvántartásba vételi és a nyilvántartásból való törlési, valamint

d) a kamarai formaváltási

eljárásban azzal, hogy az önállóan nem fellebbezhető végzéseket a területi kamara elnöke is meghozhatja.”

(15) Az Üttv. 174 §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„174. §

(1) A kérelemre induló kamarai hatósági eljárásokért az eljáró ügyvédi kamara részére a miniszter

által rendeletben megállapított igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni.

(2) Nem kell igazgatási szolgáltatási díjat fizetni

- a) az ügyvédi tevékenységet gyakorló természetes személy nevében bekövetkezett változás, a jogszabályváltozás folytán bekövetkező változás vagy az új adatkörbe tartozó nyilvántartandó adat nyilvántartásba vételéért,
- b) az irodagondnoki tevékenység folytatására való jogosultság nyilvántartásba vételéért,
- c) a kamarai tagsággal vagy nyilvántartásba-vétellel kapcsolatos magyar nyelvű igazolás elektronikus úton történő kiadásáért.”

(16) Az Üttv. 189. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, valamint a 189. § a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Az ügyvédi kamarai nyilvántartás 1. mellékletben meghatározott fennálló, törölt és megváltozott adatai nyilvánosak, a fennálló és nyilvános adatait pedig az ügyvédkeresőben naprakészen nyilvánosságra kell hozni.

(3) Az ügyvédi kamara az 1. melléklet 20. sora szerinti adatot az Eüsztv. szerinti rendelkezési nyilvántartásból átveszi, ha azt az ügyvéd vagy az európai közösségi jogász oda jelentette be, illetve átadja az Eüsztv. szerinti rendelkezési nyilvántartásnak, ha azt az ügyvédi kamarai nyilvántartásba jelentették be.”

(17) Az Üttv. 190. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az állami adó- és vámhatóság automatikus információátadás útján adatot szolgáltat az ügyvédi kamarának az ügyvéd, az európai közösségi jogász, a külföldi jogi tanácsadó és az ügyvédi iroda adószámáról.”

(18) Az Üttv. 91. alcíme a következő 208/A. §-sal egészül ki:

„208/A. §

(1) Az ügyvédi tevékenység gyakorlója 2019. március 31-ig bejelenti az 1. melléklet 46. sora szerinti adatot, ha azt az ügyvédi kamarai nyilvántartás nem tartalmazza.

(2) E törvénynek az egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2018. évi ... törvénnyel módosított 167. § (2) bekezdését a módosítás hatálybalépését követően kitűzött általános választás esetében kell alkalmazni.”

(19) Az Üttv. 1. melléklete az 1. melléklet szerint módosul.

11. §

Az Üttv.

- a) 43. § (2) bekezdés b) pontjában a „minden oldalán” szövegrész helyébe a „papíralapú okirat esetén annak minden oldalán” szöveg,

- b) 44. § (3) bekezdés b) pontjában az „EGT-államában” szövegrész helyébe az „EGT-államában, valamint a Gazdasági Együtműködési és Fejlesztési Szervezet tagállamában” szöveg,
- c) 61. § (6) bekezdésében és 65. § (6) bekezdésében a „Munka Törvénykönyve” szövegrész helyébe a „munka törvénykönyvéről szóló törvény” szöveg,
- d) 68. § (2) bekezdésében a „valamint a munkáltatójával irányítási vagy fenntartói viszonyban álló szervet” szövegrész helyébe az „a munkáltatójával irányítási vagy fenntartói viszonyban álló, valamint a 66. § (3) és (3a) bekezdésében meghatározott szervet” szöveg,
- e) 96. § (4) bekezdésében és 150. § (2) bekezdésében az „adószámának a felfüggesztéséről” szövegrész helyébe az „adószáma törléséről szóló figyelmeztetés megküldésével” szöveg,
- f) 109. § (7) bekezdés b) pontjában a „kizárás” szövegrész helyébe a „végrehajtásában fel nem függesztett kizárás” szöveg,
- g) 48. alcímének címében a „szervek” szövegrész helyébe a „szervek és a határidő számítása” szöveg,
- h) 114. § (2) bekezdésében az „eljárás alá vont személy” szövegrész helyébe az „eljárás alá vont személy a fegyelmi vétség elkövetésének időpontjában” szöveg,
- i) 119. § (2) bekezdés b) pontjában és 123. § (2) bekezdés b) pontjában az „e törvény szerinti fegyelmi eljárásban történő jogerős” szövegrész helyébe az „az e rész szerinti eljárásban történő jogerős érdemi” szöveg,
- j) 124. § (5) bekezdésében az „az előzetes vizsgálat elrendelésére” szövegrész helyébe az „a fegyelmi eljárás kezdeményezésére” szöveg,
- k) 155. § (1) bekezdés f) pontjában az „ás” szövegrész helyébe az „és” szöveg,
- l) 158. § (1) bekezdés 20. pontjában az „útmutatóról” szövegrész helyébe az „útmutatóról, valamint az auditált elektronikus hírközlő eszköz és működtetésének minimum követelményeiről, auditálásának módjáról és az ilyen eszköz útján végzett ügyfél-átvilágítás végrehajtásáról” szöveg lép.

12. §

Hatályát veszti az Üttv.

- a) 43. § (4) bekezdésében az „ , illetve ha az elektronikus okiratot minden fél minősített vagy minősített tanúsítványon alapuló fokozott biztonságú elektronikus aláírásával és időbélyegzővel látja el”,
- b) 158. § (1) bekezdés 32. pontjában a „ valamint”,
- c) 188. § (2) bekezdés a) pontjában az „erre a kötelelességhez való figyelmeztetés mellett, ”,
- d) 206. § e) pontjában a „ , valamint az igazgatási szolgáltatási díj alóli kedvezményekre és mentességekre” szövegrész.

13. §

Hatályát veszti az Üttv.

- a) 96. § (4) bekezdése,
- b) 150. § (2) bekezdése,

- c) 157. § (6) bekezdése,
- d) 159. § (5) bekezdése és
- e) 165. § (3) bekezdése.

10. Záró rendelkezések

14. §

Ez a törvény 2019. január 1-jén lép hatályba.

11. Az Európai Unió jogának való megfelelés

15. §

(1) E törvény 4. §-a a bűncselekmények áldozatainak kárenyhítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/80/EK tanácsi irányelv 10. cikkének való megfelelést szolgálja.

(2) E törvény 7. § (1) és (5) bekezdése az öröklési ügyekre irányadó joghatóságról, az alkalmazandó jogról, az öröklési ügyekben hozott határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az öröklési ügyekben kiállított közokiratok elfogadásáról és végrehajtásáról, valamint az európai öröklési bizonyítvány bevezetéséről szóló 2012. július 4-i (EU) 650/2012 európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtását szolgálja.

1. Az Üttv. 1. melléklet 20. sora helyébe a következő rendelkezés lép:

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
20	az Eüsztv. szerinti elektronikus kapcsolattartásra szolgáló elérhetőség	K	-	-	-	-	K	-	-	-

2. Az Üttv. 1. melléklete a következő 33a sorral egészül ki:

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
33a	adószám	+	-	-	-	-	+	-	+	-

3. Az Üttv. 1. melléklet 45 sora helyébe a következő rendelkezés lép:

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
45	III. Az ügyvédi kamarai nyilvántartásban nyilvántartandó és a kérelmező döntése szerint nyilvános adatok									

4. Az Üttv. 1. melléklete a következő 46a sorral egészül ki

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
46a	IV. Az ügyvédi kamarai nyilvántartásban a kérelmező döntése alapján nyilvántartandó és a kérelmező döntése szerint nyilvános adatok									

Általános indokolás

A Javaslat az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Üttv.) hatálybalépését követő gyakorlati igények és a Magyar Ügyvédi Kamara jelzése alapján felmerülő pontosításait, valamint egyéb igazságügyi tárgyú törvények módosításait tartalmazza.

A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) módosítása a felszámoló szervezetekre vonatkozó kiegészítő szabályokat állapítja meg, ezen kívül a joggyakorlat egységesítése érdekében néhány feltétlenül szükséges pontosítást végez el a felszámolási eljárásra vonatkozóan.

Az Alkotmánybíróság a 4/2018. (IV. 27.) számú AB határozatában (a továbbiakban: AB határozat) megállapította, hogy alaptörvény-ellenes volt a 2016. október 20-án hatályba lépett és 2016. október 21-én hatályon kívül helyezett, az egyes kárpótlással összefüggő törvények módosításáról szóló 2016. évi CII. törvény 1. § és 3. §-a, továbbá hogy mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség áll fenn, mert a törvényalkotó nem szabályozta, hogy a tulajdonviszonyok rendezése érdekében, az állam által az állampolgárok tulajdonában igazságtalanul okozott károk részleges kárpótlásáról szóló 1991. évi XXV. törvény 15. § (2) bekezdésében a termőföldtulajdon megszerzésére megállapított vételi jog gyakorolható legyen minden olyan esetben, amikor a módosítás hatálybalépésekor a földalap kijelölése folyamatban volt. A szövetkezetekről szóló 1992. évi I. törvény hatálybalépéséről és az átmeneti szabályokról szóló 1992. évi II. törvény tervezett új, 25/B. §-a az Alkotmánybíróság 4/2018. (IV. 27.) számú AB határozatának 2. pontjában foglaltak végrehajtását szolgálja.

A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) alapján az elsőfokú bíróság végzése ellen abban az esetben van helye fellebbezésnek, ha törvény így rendelkezik. A bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény a bírósági nemperes eljárásokban, így a bírósági végrehajtási eljárásban is biztosítja a fellebbezési jogot az eljárást befejező végzések ellen. Ugyanakkor a bírósági végrehajtási eljárás hosszabb folyamata alatt számos végzés meghozatalára kerül sor mind a végrehajtást elrendelő, mind a végrehajtást foganatosító bíróság részéről. A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) már jelenleg is számos végzés tekintetében rendelkezik a külön fellebbezés lehetőségéről, azonban az egységes joggyakorlat biztosítása érdekében szükségessé vált a bírósági végrehajtási eljárás folyamán meghozatalra kerülő végzések áttekintése, és a fellebbezési jognak külön nevesítése azokban az esetekben, amelyekben jogalkalmazási bizonytalanság merülhet fel. A jogrendszeren belüli koherencia megteremtése érdekében a Vht. módosítása szükségessé vált a Széchenyi Pihenő Kártya kibocsátásának és felhasználásának szabályairól szóló Kormányrendelettel, mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel, valamint az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvénnyel összefüggésben. Továbbá a jogalkalmazói észrevételek, visszajelzések alapján pontosításra, egyértelműsítésre került a közös tulajdon megszüntetésére

vonatkozó végrehajtás elrendelése, valamint a végrehajtók összeférhetetlenségére vonatkozó szabály.

A bűncselekmények áldozatainak segítségéről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény módosítása a bűncselekmények áldozatainak kárenyhítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/80/EK tanácsi irányelv 10. cikkének való megfelelés érdekében egészíti ki a törvényt.

Az Alkotmánybíróság a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 9/C. §-ában szabályozott, a kényszertörlési eljárások során alkalmazandó eltiltással kapcsolatos rendelkezésekkel összefüggésben benyújtott bírói kezdeményezések alapján 16/2018. (X. 8.) AB határozatában 2018. december 31-i hatállyal megsemmisítette az érintett rendelkezést, határozatában jelezve, hogy az eltiltás intézményének alkotmányossá tétele érdekében jogalkotásra van szükség, melyre az érintett rendelkezés pro futuro megsemmisítése esetén a jogalkotónak lehetősége nyílik.

Az eltiltás jogintézménye fontos építőköve a kényszertörlési eljárásnak. A megújított szabályozás nem választja le a kényszertörlési eljárásról az eltiltás jogintézményét, mert azzal annak szankciós jellege enyészne el. A javasolt megoldás viszont szélesíti az eltiltásra okot adó körülmények vizsgálatának terét, lehetőséget biztosít a korábbi vezető tisztségviselők számára a kimentést megalapozó nyilatkozattételre. A jövőben az eltiltás a kényszertörlésbe bejelentett követelésekkel arányos időtartamra kerül kiszabásra, továbbá lehetőség lesz teljes mentesülésre is.

Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 2019. január 1-jétől hatályos 8. § (3) bekezdéséhez igazodóan az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvény módosítása – többek között – a szükségtelenné vált miniszteri rendeleti felhatalmazások hatályon kívül helyezése mellett a szükséges kormányrendeleti szintű felhatalmazásokat állapítja meg.

A hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Hetv.) módosítása egyrészt annak érdekében szükséges, hogy az öröklési ügyekre irányadó joghatóságról, az alkalmazandó jogról, az öröklési ügyekben hozott határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az öröklési ügyekben kiállított közokiratok elfogadásáról és végrehajtásáról, valamint az európai öröklési bizonyítvány bevezetéséről szóló 2012. július 4-i (EU) 650/2012 európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: EuÖR.) szerinti európai öröklési bizonyítvány felhasználhatósága – különösen külföldön lévő hagyatéki vagyontárggyal kapcsolatos banktitok körébe tartozó adatok megismerése céljából – az öröklésben érdekelt számára biztosított legyen. A gyakorlati tapasztalatok alapján szükséges a hagyatéki eljárásról szóló igazolás intézményének újraszabályozása. A Javaslat szerint a közjegyző az öröklésben érdekelt kérelmére végzéssel igazolja az adott örökhagyót érintő hagyatéki eljárás – vagy öröklési bizonyítvány kiállítása iránti eljárás – folyamatban létét, valamint ezen eljárás előtte történő megindulásának időpontját.

Szüksége lehet továbbá az érdekeltnak ilyen igazolás bemutatására olyan esetben is, amikor közvetlenül a hagyaték fekvése szerinti más tagállamban kérelmez (az EuÖR. 19. cikke alapján) az ottani jog szerint biztosítási intézkedést; ilyen esetben ugyanis adott esetben igazolnia kell, hogy a hagyatéki eljárás magában a joghatósággal rendelkező tagállamban már megindult. A módosítás újraszabályozza továbbá az öröklési bizonyítvány kiállításának feltételrendszerét is, figyelemmel arra, hogy az EuÖR. által bevezetett egységes joghatósági szabályrendszer felölel mindenfajta olyan eljárást, amely az öröklés jogi rendjének tisztázására irányul, így hatálya alá tartozik nem csak a magyar fogalmak szerinti „hagyatékátadás”, hanem az az esetkör is, amikor a közjegyző öröklési bizonyítvány kiállításával igazolja az öröklési rendet. A módosítás bevezet továbbá egy teljesen új jogintézményt is a Hetv.-be, az öröklési tanúsítványt, melynek kiállítására abban az esetben kerülhet sor, amikor az öröklési ügyre nem áll fenn egyetlen uniós tagállam (beleértve Magyarországot) joghatósága sem. Az öröklésben érdekeltnak ilyen esetben is jogi érdeke fűződhet ahhoz, hogy az ügyben érintett harmadik állam hatóságai előtt közhitelesen tudja igazolni a magyar jog (mint az örökhagyó állampolgársága szerinti állam joga) szerint irányadó öröklési rendet. Ennek megfelelően az öröklési tanúsítvány kizárólag a harmadik államokban történő jogérvényesítésre szolgál, erre a tanúsítványban utalni is kell.

A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2017. évi LIII. törvény (továbbiakban: Pmt.) módosítása alapján az Üttv. 3. § (1) bekezdése szerinti, az ügyvédi tevékenység keretében kiegészítő jelleggel végzett, a Pmt. hatálya alá tartozó bizalmi vagyongazdálkodási tevékenység felügyeletét is azok területi ügyvédi kamarák látják el, amelyek az Üttv. 2. § (1) bekezdés szerinti tevékenységük tekintetében is felügyeletet gyakorolnak az ügyvédi tevékenységet gyakorló természetes személyek és ügyvédi irodák felett.

A jogi képviselő és a büntetőügyekben védelem ellátásának korlátját jelentő Üttv. 20. § (3) bekezdésének módosítása szükséges arra tekintettel, hogy egyes az igazságszolgáltatásban működő és egyéb közhatalmi szervek esetében jellemző, hogy a tevékenység alapját jelentő jogviszony nem azzal a konkrét eljáró szervvel áll fenn, amelynek a munkájában az ügyvédi tevékenységet gyakorló személy a foglalkozásváltást közvetlenül megelőzően részt vett, és amely esetében a korlátozás érvényülése indokolt.

Egyértelműsíteni szükséges az azonosítási kötelezettség szabályait, amelyek szerint az elektronikus adatigénylés a közhiteles nyilvántartásba való bejegyzés alapjául szolgáló okiratok ellenjegyzése esetén kötelező, azonban az adatigénylést harminc napon belül elegendő egyszer teljesíteni. Kiegészülnek ezen felül az elektronikus okirati ellenjegyzés részletszabályai.

A módosítás kiegészíti a kamarai jogtanácsokra vonatkozó általános szabályokat megteremtve a munkavállalói érdekképviseleti szervek jogát arra, hogy az általuk ellátott képviselő esetén kamarai jogtanácsosukat saját tagjuk munkaügyi, illetve közszolgálati perében jogi képviselő ellátásra hatalmazhassák meg, valamint rendezi az elektronikus kapcsolattartásra szolgáló elérhetőség kérdését a kamarai jogtanácsosi működés sajátosságaira tekintettel.

A kamarai jogtanácsok több munkáltatóval létesített munkaviszonyát indokolt az egymással egy vállalatcsoportba tartozó munkáltatókra szűkíteni az Üttv. 68. §-ának kiegészítése útján. A módosítás ezen felül kógensen rendelkezik arról is, hogy a kamarai jogtanácsos számára a konkrét ügy ellátásával kapcsolatban utasítást adni csak az ügy ügyfele jogosult, függetlenül a munkáltatói jogok eltérő gyakorlásától.

A Magyar Állam képviselőjének ellátását érintő jogszabályváltozásokra tekintettel az Üttv. kiegészítése egyértelművé teszi, hogy a tárca nélküli miniszterek feladat- és hatáskörébe tartozó ügyekben annak a minisztériumnak, illetve a Miniszterelnöki Kormányirodának a kamarai jogtanácsosa járhat el, amelyik az adott tárca nélküli miniszter munkáját törvény és jogszabályi kijelölés alapján segíti.

Kis terjedelmű pontosítás érinti a fegyelmi eljárási szabályokat, valamint a területi elnökség hatáskörébe tartozó kamarai hatósági eljárások felsorolását. Kiegészül a vagyoni tagság szabályrendszere, valamint bírósági hatáskörbe kerül az ügyvédi irodák vagyonrendezési eljárása. Az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény 67. § (3) bekezdésével összhangban az Üttv.-ben törvényi szinten kerülnek megállapításra azok ügyvédi kamarai hatósági eljárások, amelyek mentesek az igazgatási szolgáltatási díjfizetési kötelezettség alól. Az Üttv. és a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) közötti összhang megteremtése érdekében elhagyásra kerülnek a Kp.-ban rendezett, a keresetindításra vonatkozó szabályok.

Részletes indokolás

1. §

A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) módosítása a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény rendelkezéseihez képest a felszámoló szervezetekre vonatkozó kiegészítő szabályokat állapítja meg, ezen kívül a joggyakorlat egységesítése érdekében néhány feltétlenül szükséges pontosítást végez el.

A Cstv. 27/A. § (6b) bekezdéséből elmarad a felszámoló szervezet bírságolására vonatkozó szabály, tekintettel arra, hogy erről a Cstv. 27/C. §-ának módosítása rendelkezik.

A felszámolási eljárások számának csökkenő tendenciája miatt a felszámoló szervezeteknél csökkenteni indokolt a kötelezően foglalkoztatott jogász, közigazdász és felszámolói és vagyonfelügyelő végzettséggel rendelkező szakember létszámot.

A Cstv. 27/C. §-a törvényi szintre emeli a felszámolói névjegyzékből, illetve a Cstv. 27/A. § (6a) bekezdés alapján az új névjegyzékbe a keretszám miatt felvételre nem került felszámoló szervezetekről vezetett hatósági nyilvántartásból történő törlés lehetőségét, mint a közigazgatási hatóság által alkalmazandó szankciót. A felszámoló szervezetekkel szemben alkalmazható, a

felszámoló névjegyzékből, továbbá a Cstv. 27/A. § (6a) bekezdés alapján vezetett hatósági nyilvántartásból való törlés, mint sajátos szankció kifejezetten az adott ágazathoz kapcsolódó, a felszámoló szervezetekkel szemben alkalmazható jogkövetkezmény, erre tekintettel indokolt a felszámolói névjegyzékből, illetve a Cstv. 27/A. § (6a) bekezdés alapján vezetett hatósági nyilvántartásból történő törlés, mint szankció törvényi szinten történő szabályozása.

A Cstv. 27/C. § (5) bekezdésének módosításában indokolt külön szabályozni, hogy mikor alkalmaz figyelmeztetést a hatóság a súlyosabb szankciók alkalmazása előtt.

A Cstv. 27/C. § új (5a) bekezdéssel történő kiegészítése amiatt szükséges, mert a felszámolók névjegyzékét és hatósági nyilvántartásait vezető szerv tapasztalatai alapján a felszámoló szervezetek által minden év január illetve június hónapban benyújtandó adatszolgáltatásokban és szakmai beszámolóban közölt adatok vizsgálata hosszabb időt vesz igénybe, ezen adatok esetlegesen csak a felszámolók névjegyzékét vezető szerv éves ellenőrzési tervének keretében ellenőrizhetők. Erre tekintettel indokolt az elévülési idő meghatározása. A Cstv. módosítás azt mondja ki, hogy a felszámolók névjegyzékét vezető szerv nem szabhat ki bírságot, ha a jogsértő magatartásnak a felszámolók névjegyzékét vezető szerv tudomására jutásától számítva egy év már eltelt.

A Cstv. 27/C. § (6) bekezdéséből elhagyásra kerül a felszámoló szervezetek kirendelésének és felmentésének a Céglapjára honlapjáról történő kereshetőségére vonatkozó szabály, tekintettel arra, hogy ezek az adatok a fizetéképtelenségi nyilvántartásból megismerhetők.

A Cstv. 49. § (5) bekezdése szerint, ha a felszámoló a vagyontárgy értékesítése során az értékesítés formáira vonatkozó rendelkezéseknek nem tesz eleget, az érdekelt fél az értékesítéstől számított 30 napon belül az értékesítés eredményeként megkötött adásvételi szerződést a bíróságnál keresettel megtámadhatja. Ezzel összefüggésben a Cstv. 49/D. § (1) bekezdésében egyértelművé kell tenni, hogy a felszámoló csak akkor oszthatja fel a zálogtárgy értékesítéséből származó bevételt, ha az értékesítésre kötött jogügyletet nem támadták meg, vagy az erre irányuló keresetet a bíróság visszautasította vagy elutasította. A perindításról, illetve a per jogerős lezárásával összefüggő jogerős bírósági határozat kézhezvételének időigénye miatt a bevétel felosztására vonatkozó határidő meghosszabbításra kerül, az eddig 15 nap helyett 30 nap lesz.

A Cstv. 56. §-a kiegészítést igényel arra tekintettel, hogy a felszámolási eljárás befejezésekor az értékesítetlen vagyontárgyon a bíróság felszámolást befejező végzésével tulajdont szerző, pénzügyi biztosítókkal rendelkező hitelezők, illetve végrehajtási joggal rendelkező hitelezők ne kerüljenek előnyösebb helyzetbe azon pénzügyi biztosítókkal rendelkező hitelezőkhöz képest, akik a felszámolási eljárás során a 49/D. § szerint, a zálogtárgy értékesítését követően jutottak a követelésükhöz. A módosítás a pénzügyi biztosítókkal rendelkező hitelezők egyenlő elbánásának elvét valósítja meg.

A Cstv. 6/N. § (3) bekezdés *d)* pontjának fogalomhasználatát összhangba kell hozni az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól 2015. évi CCXXII. törvény 14. § (1) bekezdésével.

A Cstv. 38. § (7) bekezdésében – a visszaélések elkerülése érdekében – ki kell mondani azt is, hogy a felszámoló szervezet az adós vagyonának kezelésével összefüggésben nem köthet szerződést olyan egyéni vállalkozóval sem, aki felszámoló szervezet vezető tisztségviselője, a felszámolóbiztos vagy ezek közeli hozzátartozója.

2. §

Az Alkotmánybíróság a 4/2018. (IV. 27.) számú AB határozatában (a továbbiakban: AB határozat) megállapította, hogy alaptörvény-ellenes volt a 2016. október 20-án hatályba lépett és 2016. október 21-én hatályon kívül helyezett, az egyes kárpótlással összefüggő törvények módosításáról szóló 2016. évi CII. törvény (a továbbiakban: Tv.) 1. § és 3. §-a, továbbá hogy mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség áll fenn, mert a törvényalkotó nem szabályozta, hogy a tulajdonviszonyok rendezése érdekében, az állam által az állampolgárok tulajdonában igazságtalanul okozott károk részleges kárpótlásáról szóló 1991. évi XXV. törvény 15. § (2) bekezdésében a termőföldtulajdon megszerzésére megállapított vételi jog gyakorolható legyen minden olyan esetben, amikor a módosítás hatálybalépésekor a földalap kijelölése folyamatban volt. Határozatában az Alkotmánybíróság kimondta: az állam köteles megteremteni azt az intézményi garanciarendszert, amely a tulajdonhoz való jogot működőképessé teszi, azonban a törvényalkotó a Tv. megalkotásakor e követelményt figyelmen kívül hagyva úgy szüntette meg a termőföld árverésére vonatkozó szabályokat, hogy a kárpótlási igények érvényesítését szolgáló vételi jog a jogosultakat továbbra is megilleti. Az Alkotmánybíróság kiemelte, hogy a jogalkotó valamely jogszabályi rendelkezés hatályon kívül helyezésekor, akkor jár el kellő gondossággal, ha ezzel nem hagy hátra le nem zárt jogviszonyokat, illetve nem lehetetleníti el azon törvényben biztosított jogosultságok érvényesítését, amelyek alaptörvényi oltalom alatt állnak. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság a mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség fennállását megállapította és felhívta az Országgyűlést, hogy jogalkotói kötelezettségének 2018. december 31-éig tegyen eleget. A jogalkotó a szövetkezetekről szóló 1992. évi I. törvény hatálybalépéséről és az átmeneti szabályokról szóló 1992. évi II. törvény tervezett új, átmeneti tartalmú rendelkezésével az AB határozat 2. pontjában foglalt kötelezettségének kíván eleget tenni.

3. §

A módosítás a végrehajtási eljárás során a jogutódlás tárgyában hozott végzés esetében is külön rögzíti a fellebbezési jogot.

Ha a végrehajtandó követelést egy másik követelés biztosítására büntetőeljárásban elrendelt zár alá vétel foganatosítása során lefoglalták és a lefoglalás eredményeként annak összegét a végrehajtói letéti számlára befizették, a bíróság felfüggeszti a végrehajtást. A módosítás e végzés elleni fellebbezési jogot is külön előírja.

A módosítás kimondja továbbá, hogy a végrehajtás megszüntetése és korlátozása tárgyában hozott végzés ellen, valamint a biztosítási intézkedés tárgyában hozott végzés ellen is fellebbezésnek van helye.

A Vht. 208. §-a szerint, ha a külföldi határozat végrehajtható, a bíróság a végzésével a külföldi határozatra végrehajtási tanúsítványt vezet, amelyben azt tanúsítja, hogy a határozat a magyar jog szerint a belföldi bíróság (választottbíróság) határozatával azonos módon végrehajtható. A módosítás e végzéssel szembeni, valamint az e tárgyban előterjesztett kérelmet visszautasító és elutasító végzéssel szembeni fellebbezési jogot is külön rögzíti.

A Széchenyi Pihenő Kártya kibocsátásának és felhasználásának szabályairól szóló Kormányrendelet alapján a munkavállaló köteles nyitni korlátozott rendeltetésű fizetési számlát, amelyen a munkáltató által elhelyezett pénzösszeget a számlatulajdonos kedvezményes adózású cafetéria juttatásként kapja (munkáltatójától). Az ezen a számlán elhelyezett összeget csak meghatározott célra és helyen tudja elkölteni a számlatulajdonos (munkavállaló). A cafetéria juttatás adózása eltér a munkavállaló jövedelemadózáásától, illetve korlátozott a felhasználási lehetősége, azaz meghatározott célra kerül elkülönítésre, ezért szükséges a számlán lévő összeg kapcsán rendelkezni arról, hogy ezen pénzösszeg harmadik személyekkel szemben fennálló tartozás fejében nem vonható végrehajtás alá.

A módosítás célja a megváltozott jogszabályi környezettel való összhang biztosítása. A mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénynek a földek végrehajtási eljárás során történő árverezésével összefüggő rendelkezése módosult ebben az évben, valamint a mező- és erdőgazdasági hasznosítású földek végrehajtási, felszámolási vagy önkormányzati adósságrendezési eljárás keretében árverés útján történő értékesítésének szabályairól szóló 191/2014. (VII. 31.) Korm. rendelet rendelkezései is. A módosítás egyértelművé teszi, hogy a földek sikertelen árverését követően a végrehajtó a folyamatos árverezési hirdetményt közzéteszi és a vételi ajánlatok megtételére nem elektronikusan, hanem a végrehajtónál van lehetőség írásban. Ezt követően pedig a végrehajtó ismételt megküldi a szükséges iratokat és a vételi ajánlatot tartalmazó iratot a mezőgazdasági igazgatási szervnek a föld árverésének kitűzése végett. A végrehajtónak a folyamatos árverezés iránti hirdetmény közzétételén, a vételi ajánlat befogadásán és az iratoknak a mezőgazdasági igazgatási szerv részére történő megküldésén túl egyéb feladata nincs a módosítást követően.

A közös tulajdon megszüntetésére irányuló végrehajtást, mint pénzkövetelés behajtására irányuló végrehajtást szükséges elrendelni, az erre meghatározott/rendszeresített formanyomtatvány kitöltésével, hiszen a közös tulajdon megszüntetése pénzkövetelésre irányul, célja az ingatlanárverés során befolyt vételár felek közötti felosztása. A bírósági végrehajtói díjzabásról szóló 35/2015. (XI. 10.) IM rendelet rendelkezéseinek megfelelően a vagyontárgy közös tulajdonának árverés útján történő megszüntetése esetén a végrehajtási ügyérték számítása szempontjából a főkövetelés a végrehajtható okiratban megállapított vételár összege. A módosítás egyértelművé teszi, hogy a közös tulajdon megszüntetésére irányuló végrehajtást,

mint pénzkövetelés behajtására irányuló végrehajtást szükséges elrendelni, és nem, mint meghatározott cselekményt.

A törvény a végrehajtói szolgálat megszűnésének esetei között említi a végrehajtó összeférhetetlenségének meg nem szüntetését, azonban csak a végrehajtó kinevezését követően keletkezett összeférhetetlenség tekintetében. Azonban indokolt és szükséges nevesíteni azt az esetet is, ha az összeférhetetlenség a végrehajtó kinevezését megelőzően keletkezett, hiszen ha a kinevezéskor vagy azt megelőzően nem derült ki, hogy áll fenn összeférhetetlenség, akkor utóbb a kinevezést megelőzően, illetve azt követően keletkezett összeférhetetlenség meg nem szüntetése esetén is kerülhessen megállapításra a végrehajtói szolgálat megszűnése. A módosítás támogatja az összeférhetetlenségre vonatkozó szabályok betartását.

A Magyar Bírósági Végrehajtói Kar által rendszeresített informatikai rendszert a végrehajtók kötelesek alkalmazni a napi tevékenységük ellátása során. A módosítás következtében a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar és hivatali szerve a végrehajtók működésének, ügyvitelének és pénzkezelésének ellenőrzése során jogosult lesz ellenőrizni az általa rendszeresített informatikai rendszer alkalmazásának, használatának gyakorlatát. Továbbá a végrehajtók is kötelesek lesznek az ellenőrzések során a szükséges információt, tájékoztatást és segítséget nyújtani a Kar hivatali szerve részére. A végrehajtói tevékenység átláthatóságának, valamint az esetleges adatszolgáltatásnak nélkülözhetetlen feltétele ezen informatikai rendszer használata minden végrehajtási eljárás vonatkozásában.

4. §

A bűncselekmények áldozatainak kárenyhítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/80/EK tanácsi irányelv 10. cikkének való megfelelést biztosító rendelkezés. Az Európai Unió más tagállamából érkező kárenyhítési kérelmek esetén, a kérelmet érdemben elbíráló döntő hatóság tájékoztatja a kérelmet továbbító tagállam támogató hatóságát a kárenyhítésről hozott érdemi határozatról, a bűncselekmények áldozatainak kárenyhítéséről szóló 2004/80/EK tanácsi irányelv alapján a kérelmek és határozatok továbbítására használt formanyomtatványok létrehozásáról szóló 2006/337/EK Bizottsági határozat (2006. IV. 19.) II. mellékletében meghatározott formanyomtatvány felhasználásával.

5. §

1. Az Alkotmánybíróság 16/2018. (X. 8.) AB határozatában 2018. december 31-i hatállyal megsemmisítette a Ctv. 9/C. §-át.

Az Alkotmánybíróság határozatában kitér arra, hogy a „vállalkozáshoz való jog az Alaptörvény M) cikkére és XIII. cikkére figyelemmel a közérdek, az üzleti életbe vetett bizalom és a hitelezők védelme, mint egységes célra tekintettel korlátozható. Egy cég működése jellemzően a gazdasági élet más (akár számos) szereplőjére is kihatással lehet, így törvénytelen működésük is messzemenő hatással járhat a gazdasági életben, függően a cég „méretétől”, alkalmazottai számától, gazdasági kapcsolatai kiterjedtségétől, stb.”

„A kényszertörlési eljárásra vezető okok fenti ismertetése alapján látható, hogy az nem kizárólag a fantomizálódott (ismeretlen székhelyű) cégeket érinti, így az eltiltás sem kizárólag az ilyen cégek vezető tisztségviselőit fenyegeti a hatályos szabályozás alapján, hanem jóval szélesebb körrel szemben alkalmazandó. Ez nem zárja ki, hogy a kényszertörlésre vezető, nem a cég fantomizálódásában jelentkező okok esetében – amely esetekre a jogalkotó a törvényi indokolásokban jellemzően nem utal – a közérdek, a hitelezői érdekek védelme, illetve a gazdasági életbe vetett bizalom ne indokolhatná a cég kényszertörlési eljárásban történő törlés szankcióján felül a vezető tisztségviselő eltiltásának alkalmazását is. Azonban az alkotmányosan elfogadható célnak ... a kényszertörlési eljárásra vezető valamennyi esetnek meg kell felelnie”.

„A kényszertörlés miatti eltiltással fenyegetett személyi kört a Ctv. 9/C. §-a alapján azok a vezető tisztségviselők alkotják, akik a kényszertörlési eljárás megindításának időpontjában, valamint az azt megelőző évben töltötték be ezt a tisztséget. Vagyis az eltiltás ebben az esetben kizárólag arra tekintettel következik be, hogy az adott cég törlésére kényszertörlési eljárás keretében került sor, és a vezető tisztségviselő ennek megindulásakor, vagy az azt megelőző évben bármikor a törölt cég vezető tisztségviselője volt. Az eltiltás alóli – fent ismertetett – kivételek szintén objektívek: (leegyszerűsítve) akkor mellőzi a cégbíróság az eltiltást, ha a kényszertörlési eljárásban nem derült fény a cég kielégítetlen tartozására.”

„Az Alkotmánybíróság úgy látja, hogy az „eltiltás alkotmányos céljára figyelemmel indokolt, hogy e szankciót csak olyan személyekkel szemben alkalmazzák, akik a kényszertörlésre vezető törvényességi felügyeleti eljárásra magatartásukkal vagy mulasztásukkal okot adtak, valamint eljárásuk, magatartásuk vagy mulasztásuk és a törvénytörő állapot közötti megállapítható az okozati összefüggés.”

2. A kényszertörlési eljárás célja elsődlegesen, hogy gyors és egyszerű eljárásban a bíróság törölje a szabályellenesen működő, általában már „magára hagyott”, kiüresedett cégeket a cégnyilvántartásból. A kényszertörlés alatt álló cégek jellemzően az ismeretlen székhelyű cég megszüntetésére irányuló vagy az adószám törléssel érintett cég megszüntetésére irányuló különleges törvényességi felügyeleti eljárásban megszüntetett cégek. A kényszertörlési eljárásra okot adó egyéb esetek körében is a cégek, a cég vezetőinek, a cég tulajdonosainak mulasztása vezet a kényszertörléshez.

A kényszertörlési eljárás nem tekinthető normál jogutód nélküli eljárásnak, hiszen arra szinte kivétel nélkül a cég súlyos mulasztása, huzamosabb szabályellenes működése után kerül sor, vagyis az eljárásnak nem az a célja, hogy az állami szervezetrendszer tehercsökkentésként átvegye a cégtől a jogutód nélküli megszüntetésével együttjáró feladatokat, hanem épp ellenkezőleg, ezen eljárás a céggel szemben szankciós jellegű. Ez jelenik meg az eljárás azon alaprendelkezésében, hogy a cég a törvényes működésének helyreállítása esetén sem kerülhet sor a kényszertörlési eljárás megszüntetésére (a cég továbbműködésére), és ez jelenik meg az eltiltás jogintézményében is.

Éppen ezért a kényszertörlési eljárásról nem lenne szerencsés leválasztani az eltiltást, mert ezzel

az eltiltás gyakorlati jelentősége veszne el. A módosítás erre figyelemmel – az Alkotmánybíróság által meghatározott szempontrendszer mentén – differenciált megközelítést és szabályozást alkalmaz azzal, hogy valós alternatívaként nem volt kimunkálható a kényszertörlési eljárásen kívüli megoldás.

3. Az eltiltás módosított rendszere a következő főbb változtatásokat tartalmazza.

A jövőben csak azokban a kényszertörlési (kényszertörlésből felszámolásba fordult) ügyekben él a cégbíróság az eltiltással, ahol fantomizálódás (ismeretlen székhelyű cég) vagy adószám törlés miatt kerül sor a cég a megszűntnek nyilvánítására és a kényszertörlés elrendelésére, vagyis amely ügyekben már a közérdek sérelme a megszűntnek nyilvánítást eredményező eljárás okán eleve fennáll.

Az adószám törlést követően a cégbíróságnál kezdeményezendő különleges törvényességi felügyeleti eljárásban a jövőben az állami adóhatóság részletesebb tájékoztatással szolgál arról, hogy mi volt az (a legkorábbi) időpont, amikor a cég olyan mulasztását észlelte, amelynek nyomán megindult az az adóigazgatási eljárás, amelynek végén az adóhatóság törölte a cég adószámát. A cégbíróság így információt kap arról, hogy a korábbi vezető tisztségviselő mulasztása, közrehatása is felmerülhet-e.

A jövőben a kényszertörlési eljárásban a hitelezőnek a céggel szembeni követeléséről részletesebb tájékoztatást kell adni, tehát a cégbíróság a jövőben megismeri, hogy a céggel szembeni tartozások milyen jogcím alapján és mikor keletkeztek.

Ha az adóhatósági és a hitelezői bejelentések alapján a korábbi vezető tisztségviselő vagy a korábbi tagok érintettsége is felmerül, a cégbíróság megkeresi ezen személyeket, hogy nyilatkozzanak arról, vitatják-e a velük szemben felmerült tényeket, illetve nyilatkozzanak arról, hogy milyen intézkedéseket hoztak a törvényes működés érdekében. Így ezen személyek bevonásra kerülnek az eljárásba, információval fognak rendelkezni a kényszertörlési eljárás folyamatban lététől, továbbá részletes, kellően alátámasztott nyilatkozattétellel érdemben tudják befolyásolni azt, hogy a bíróság mellőzze velük szemben az eltiltást. E körben utalni kell a közhitelesség elvére, vagyis arra, hogy a Céggközlönyben közzétett adat – így a kényszertörlési eljárás adatai – a Céggközlöny útján bárki számára megismerhetőek. A Céggközlönyben történő közzétételnek fontos garanciális következménye, hogy az adat mindenki számára ismertté válik, és harmadik személy legfeljebb a közzétételt követő tizenhatodik napig bizonyíthatja, hogy az adatról nem tudott. Ebből következően a kényszertörlési eljárás folyamatban léte a volt vezető tisztségviselő számára is ismert, és jelenleg sem hivatkozhat arra, hogy az eljárásról nincs tudomása. A módosítással a törvény biztosítja, hogy a kényszertörlési eljárásban a volt vezető tisztségviselő a rá vonatkozó körülményekről érdemben nyilatkozhasson, magát kimentse. Bírósági felhívásra nyilatkozattételre jogosított a kényszertörlési eljárásban a bejegyzett tag(ok) és a vezető tisztségviselő(k) is.

A bíróságnak lehetősége lesz az eltiltás mellőzésére, ha úgy ítéli meg, hogy az érintett személy minden kétséget kizáróan nem játszott szerepet abban, hogy a cég kényszertörlesztés alá került, illetve mindent megtett, hogy a cég jogszerűen működjön.

A korábbi vezető tisztségviselők és tagok nem tilthatóak el, ha a cég hitelezői által bejelentett összkövetelés nem éri el a 100 ezer forintot. Figyelemmel arra, hogy az eltiltásról a cégbíróság a kényszertörlesztési eljárás befejezésekor hoz határozatot, a Ctv. 117. § most bevezetésre kerülő (3a) bekezdése szerinti nyilatkozattételre való felhívásra minden olyan esetben sor kell kerülnie, amikor az eljárásban – az addig rendelkezésre álló adatok, iratok alapján – a korábbi vezető tisztségviselő érintettsége (korábbi mulasztása, tartozása miatt) felmerülhet. Abban, hogy a bíróság milyen körülmények esetében él a nyilatkozattételre való felhívással, az említett értékhatárnak közvetlen szerepe nincs. A 100 ezer forintos értékhatár az eljárás befejezésekor meghozatalra kerülő döntéseknél játszik szerepet.

Az eltiltásra a bejelentett követelések összértékére tekintettel kerül sor, és az eltiltás immár 1 évtől 5 évig terjedhet.

A módosítás nem tartalmaz átmeneti rendelkezést, mert az a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 15. § (1) bekezdés b) pontja alapján szükségtelennek minősül. A vonatkozó rendelkezés értelmében ugyanis a jogszabályi rendelkezést - ha jogszabály eltérően nem rendelkezik - a hatálybalépését követően megkezdett eljárási cselekményekre kell alkalmazni. Ebből következően az új törvényi előírásokat már a módosítás hatálybalépésekor folyamatban lévő eljárásokra is alkalmazni lehet, mert azok megfelelően „beépíthetőek” a már megkezdett eljárásokba. Így a módosítás hatálybalépése utáni, a Ctv. 91. § szerinti törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményező adóhatósági értesítésekben már részletesebb adattartalmat kell biztosítani; a módosítás hatálybalépése után a kényszertörlesztési eljárásban benyújtott hitelezői bejelentést is részletesebb tájékoztatással kell megküldeni. Ha a cégbíróság a folyamatban lévő kényszertörlesztési eljárásban olyan adattal rendelkezik, amely miatt alkalmaznia kell a 117/A. § (3a) bekezdését és a módosított (1) bekezdését, akkor nyilatkozattételre felhívó végzést kell meghoznia; és végezetül, ha a cégbíróság a módosítás hatálybalépése után hoz meg eltiltó végzést, ott a Ctv. 9/C. §-9/D. § rendelkezéseit már az új tartalommal kell figyelembe vennie.

Fontos változás, hogy a módosítás rendezi azt a gyakorlatban már megfogalmazott kívánalmat, hogy eltiltás azon jogkövetkezménye, hogy az eltiltott személyt vezető tisztségviselőként az informatikai rendszer automatikusan törli azon cégek adatai közül is, amelyben bejegyzettként szerepel, terjedjen ki a cégvezetői minőségre is. Ennek oka, hogy a cégvezetőre vonatkozó szabályok körében a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:113. §-a tartalmazza, hogy a cégvezetőre a vezető tisztségviselőkkel kapcsolatos kizáró és összeférhetetlenségi okokat megfelelően alkalmazni kell. E feltétel kógens rendelkezés, vagyis ez alól kimentési lehetőség nincs, illetve egyetlen társaság sem dönthet úgy, hogy a cégvezetőre nem alkalmazza e törvényi előírást. A Ptk. a Ptk. 3:22. § (6) bekezdése és a cégjogi eltiltási szabályok alapján egyértelmű, hogy cégjogi értelemben eltiltott személy a bíróság által

megszabott időtartamig vezető tisztségviselő nem lehet. A törvényi rendelkezésekből az következik, hogy az a személy, aki eltiltás folytán cég vezető tisztségviselője nem lehet, az cégvezető sem lehet. Jelenleg a gyakorlatban a cégvezetőnek kellene – más cégben való – eltiltására tekintettel jeleznie, hogy a továbbiakban cégvezetőként nem járhat el. Annak érdekében azonban, hogy az eltiltás jogkövetkezménye következetesen legyen kezelve a cégjegyzék egészét tekintve, a módosítás immár a cégvezetői minőséget is figyelembe veszi. Fontos jelezni, hogy a kényszertörlesztés alá került cég cégvezetőjét a jövőben sem fogja a cégbíróság eltiltással sújtani. A jelen módosítás azt célozza, hogyha valamely személyt vezető tisztségviselőként vagy tagként eltiltották, akkor cégvezetőként se járhat el az eltiltás időtartama alatt.

6. §

Az egyéni vállalkozók nyilvántartását vezető szerv feladatainak meghatározásakor figyelemmel kell lenni egyrészt arra, hogy az egyéni vállalkozók nyilvántartását vezető szerv szakmai irányítást gyakorol az egyéni vállalkozók nyilvántartásában közreműködői feladatokat ellátó Hatóságnak a bejelentéssel, valamint a hatósági ellenőrzéssel és a hatósági ellenőrzés alapján indult hatósági eljárással összefüggő feladatai felett, azonban ezt jelenleg jogszabály nem rögzíti. Másrészt szükséges pótolni azt a szabályt, hogy a nyilvántartást vezető szerv feladatkörében eljárva a nyilvántartásban adatot módosíthat, törölhet, vagy szükség esetén pótolhat.

Az egyéni vállalkozó tevékenységének szünetelése során fő szabály szerint nem tehet bejelentéseket figyelemmel arra, hogy tevékenységet nem végezhet. Indokolt azonban az egyéni vállalkozó számára lehetővé tenni, azt, hogy székhelyének változását a nyilvántartó szerv felé bejelentse.

Az Ákr. 8. § (3) bekezdésének 2019. január 1-jén hatályba lépő szövege értelmében „[m]iniszteri rendelet kivételével jogszabály e törvény szabályaival összhangban álló, kiegészítő eljárási rendelkezéseket állapíthat meg”. A fentiekre figyelemmel az Ákr.-hez kapcsolódó szabályozás tekintetében szükséges a miniszteri rendeleti szintű felhatalmazó rendelkezések elhagyása mellett, a szükséges mértékben kormányrendeleti szintű szabályozás megalkotására vonatkozó felhatalmazó rendelkezések megteremtése.

Mivel az egyéni cég alapítása során a cégbíróság bejegyző végzésében szereplő adatok alapján egyértelműen nem azonosítható be az egyéni vállalkozó, így a Javaslat rögzíti, hogy a cégbíróságnak az egyéni céget bejegyző végzése az egyéni vállalkozó nyilvántartási számát is tartalmazza.

7. §

A Hetv. 43/A. § (1) bekezdésére figyelemmel a külföldi vagyontárgy meglétét és hagyatékhoz tartozását rendszerint az érdekeltnek kell igazolnia. Az érdekeltnek számos esetben amiatt nincs lehetősége még a hagyatéki eljárás folyamán a vagyontárgy meglétére, hagyatékhoz tartozására vonatkozó okirati igazolás beszerzésére, mert az adott vagyontárgyat kezelő szervezet

titoktartási kötelezettség terheli (pl. külföldi bankszámla). Ilyen esetekben komoly nehézségekbe ütközhet az örökhagyó külföldi bankszámlájának vagy külföldi pénzügyintézetnél kezelt egyéb vagyontárgyának meglétére és hagyatékhoz tartozására vonatkozó információk beszerzése a hagyatéki eljárás céljára, ami viszont az adott vagyontárgy hagyatékként történő átadásának feltételét képezi (Hetv. 81/A. §). A Hetv. 43/B. §-a módosításának célja az, hogy megkönnyítse az öröklésben érdekelték számára az örökhagyó külföldi pénzügyintézetnél kezelt, és az ottani szabályok szerint titoktartási kötelezettség alá eső vagyonával kapcsolatos adatok, információk (pl. a számla megléte, annak egyenlege stb.) beszerzését. A közjegyző kérelemre végzéssel feljogosíthatja az öröklésben érdekeltet (vagy akár több érdekeltet, akik együttesen jogosultak eljárni) arra, hogy külföldi hagyatéki vagyontárggyal kapcsolatban valamennyi információt, illetve az azokra vonatkozó okiratokat beszerezzen. Az ilyen végzés alapján a feljogosított érdekelt kérelmezheti a közjegyzőnél, hogy részére állítsa ki az EuÖR. szerinti európai öröklési bizonyítványt – mégpedig annak az EuÖR. 63. cikk (2) bekezdés c) pontja szerinti típusát, – amelynek segítségével a külföldön (pl. a külföldi pénzügyintézetrel szemben) igazolhatja a hagyatéki vagyontárggyal kapcsolatos adatokhoz, okiratokhoz történő hozzáférési jogosultságát. (Az európai öröklési bizonyítványnak ez a típusa még nem az örökös minőséget igazolja; az örökös minőséget igazoló európai öröklési bizonyítvány majd csak utóbb, a jogerős hagyatékátadást követően állítható ki.) Az ilyen európai öröklési bizonyítványhoz az EuÖR. 69. cikkének (2) bekezdése értelmében fűződő vélelem folytán annak elfogadását (és a kért információ kiadását) a más tagállambeli pénzügyintézet jogszerűen nem tagadhatja meg. Hangsúlyozandó továbbá, hogy a közjegyző által a külföldön lévő hagyatéki vagyontárgyakra vonatkozó adatok, okiratok beszerzésére feljogosító végzésben szabott határidő nem jelent jogvesztő határidőt e vagyontárgyak vonatkozásában, mert az azokkal kapcsolatos igényeket a Hetv. szabályai szerinti póthagyatéki eljárásban később is lehet érvényesíteni.

A fentiekkel összefüggésben indokolt a hagyatéki eljárásról szóló igazolás intézményének újraszabályozása is. A tapasztalatok szerint adódnak olyan élethelyzetek, amikor az öröklésben érdekeltnek a hagyatéki eljárás folyamatban létének tényét és megindulásának időpontját kell tudnia igazolnia. Maga az EuÖR. szabályai is nevesítenek ilyen helyzeteket, így pl. amikor azonos felek között ugyanabból a ténybeli alapból származó ugyanazon jog iránt különböző tagállamokban indul eljárás (18. cikk) vagy összefüggő tárgyú eljárások indulnak különböző tagállamokban (18. cikk), és tisztázásra szorul az egyes eljárások időbeli prioritása. De belföldi viszonylatban is előfordulhat, hogy az érdekeltnek e körülményeket más jogviszonyok elbírálására irányuló eljárásban kell igazolnia (ld. pl. a adóigazgatási eljárásban az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény 97. §-át illetően). Erre figyelemmel a Javaslat szerint a közjegyző az öröklésben érdekelt kérelmére végzéssel igazolja az adott örökhagyót érintő hagyatéki eljárás – vagy öröklési bizonyítvány kiállítása iránti eljárás – folyamatban létét, valamint ezen eljárás előtte történő megindulásának időpontját. Szüksége lehet továbbá az érdekeltnek ilyen igazolás bemutatására olyan esetben is, amikor közvetlenül a hagyaték fekvése szerinti más tagállamban kérelmez (az EuÖR. 19. cikke alapján) az ottani jog szerint biztosítási intézkedést; ilyen esetben ugyanis adott esetben igazolnia kell, hogy a hagyatéki eljárás magában a joghatósággal rendelkező tagállamban már megindult.

Az EuÖR. által bevezetett egységes joghatósági szabályrendszer felölel mindenfajta olyan eljárást, amely az öröklés jogi rendjének tisztázására irányul. Hatálya alá tartozik így – a magyar fogalmak szerinti „hagyatékátadáson” túl – az az esetkör is, amikor az közjegyző öröklési bizonyítvány kiállításával igazolja az öröklési rendet. Ezt erősítette meg az Európai Bíróság az Oberle-ügyben hozott ítéletében (C-20/17) is.

Minderre figyelemmel újraszabályozást igényel az öröklési bizonyítvány kiállításának a Hetv. 102. § (2) bekezdésében szabályozott feltételrendszere. Indokolt e rendelkezésben kifejezetten is utalni arra, hogy a közjegyzőnek az öröklési bizonyítvány kiállítása iránti eljárásban is vizsgálnia kell a magyar joghatóság fennállását. Meghaladottá vált továbbá a (2) bekezdés a) pontja szerinti öröklési bizonyítvány feltételei között az arra történő utalás, miszerint öröklési bizonyítvány kiállítására olyankor is sor kerülhet, ha az örökhagyó után olyan külföldi vagyon maradt, „melynek átadására vonatkozóan a közjegyzőnek nincs joghatósága”.

A javasolt új szabályozás szerint a közjegyző a külföldi felhasználásra szolgáló öröklési bizonyítványt (a 102. § (2) bekezdés a) pontja szerinti öröklési bizonyítványt) akkor állíthatja ki, ha az örökhagyó után (ismert) hagyatéki vagyon egyáltalán nem maradt, vagy ha az harmadik államban lelhető fel. A harmadik államban fellelhető hagyatéki vagyon tekintetében ugyanis az esetek jelentős részében nem lehetne érvényt szerezni a belföldön hozott hagyatékátadó végzésnek, így az ottani hagyatéki eljárásban történő jogérvényesítést az örökösöként érdekelt öröklési bizonyítvány útján könnyítheti meg.

A Hetv. 102/B. § (1) bekezdése értelmében az európai öröklési bizonyítvány kibocsátására Magyarországon a jogerős hagyatékátadást követően – azaz a teljes hatályú hagyatékátadó végzés, a teljes hatályúvá vált ideiglenes hatályú hagyatékátadó végzés, valamint az ideiglenes hagyatékátadó végzéssel érintett valamennyi igény bírósági elbírálása esetén hozott hagyatéki eljárást befejező végzés jogerőre emelkedését követően – kerülhet sor. Nem tesz azonban említést a törvény az európai öröklési bizonyítvány kiállításának azon esetköréről, amikor az örökösnek csak az öröklési rend, illetve örökösi minőségének igazolása céljából van szüksége európai öröklési bizonyítványra, holott az európai öröklési bizonyítvány kiállítása – az EuÖR. 63. cikk (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel – ilyen célra is kérhető. A magyar belső jogban ilyen esetben a Hetv. 102. § (2) bekezdése szerint öröklési bizonyítvány kiállítása kérhető a közjegyzőtől, amelyről a közjegyző alakszerű határozattal, végzéssel határoz. A 102/B. § (1) bekezdésének kiegészítése egyértelművé teszi, hogy ha az örökös az öröklési rend, illetve örökösi minőségének igazolására kéri az európai öröklési bizonyítvány kiállítását, akkor arra értelemszerűen nem a hagyatékátadó végzés, hanem az a 102. § szerinti öröklési bizonyítványról szóló végzés jogerőre emelkedését követően van lehetőség.

A Hetv. 102/B. § (2) bekezdésének kiegészítése amiatt szükséges, hogy ha a közjegyző a Javaslattal módosított 43/B. § (1) bekezdése értelmében az örökösöként érdekeltet végzéssel feljogosítja arra, hogy a külföldön lévő hagyatéki vagyontárggyal kapcsolatos banktitok körébe tartozó adatokat ismerjen meg, akkor az érdekeltnek e jogosultságát európai öröklési

bizonyítvány útján is tanúsíthassa, és az érdekelt a külföldi pénzügyi intézet felé azzal igazolhassa a banktitok körébe tartozó adatokhoz való hozzáférési jogosultságát.

A Hetv. új 102/D. §-a egy teljesen új intézményt vezet be, az öröklési tanúsítványt. Ennek kiállítására abban az esetben kerülhet sor, amikor az öröklési ügyre nem áll fenn egyetlen uniós tagállam (sem Magyarország, sem más tagállam) joghatósága sem, így pl. olyankor, amikor az örökhagyó halálakor harmadik államban szokásos tartózkodási hellyel rendelkező magyar állampolgár volt, de az öröklési ügyet semmilyen egyéb kapcsolódási pont sem fűzi sem Magyarországhoz, sem egyéb tagállamhoz. Az örökösöként érdekelteknek az ilyen ritka esetekben is jogi érdeke fűződhet ahhoz, hogy az ügyben érintett harmadik állam hatóságai előtt közhitelesen tudják igazolni a magyar jog (mint az örökhagyó állampolgársága szerinti állam joga) szerint irányadó öröklési rendet. A 102/D. § szerinti öröklési tanúsítvány kizárólag harmadik államokban történő jogérvényesítésre szolgál. A tanúsítvány e korlátozásaira magában a tanúsítványban utalni kell. Mindezekkel a garanciális korlátozásokkal a 102/D. § szerinti öröklési tanúsítvány nem áll ellentétben az EuÖR. szabályaival, nem sérti az egységes uniós joghatósági rendet. Erre figyelemmel különíti el a módosítás ezt az új intézményt az elnevezésében is az öröklési bizonyítvány jogintézményétől.

A szövegcsere módosítások a Hetv. 83. §-ában a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény által bevezetett terminológiának való megfelelést szolgálják.

8. §

A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2017. évi LIII. törvény (továbbiakban: Pmt.) módosítása egyértelművé teszi, hogy az Üttv. 3. § (1) bekezdése alapján az ügyvédi tevékenység keretében kiegészítő jelleggel végzett, a Pmt. hatálya alá tartozó bizalmi vagy kezelői tevékenység felügyeletét ügyvédi tevékenységet gyakorló természetes személyek és ügyvédi irodák felett az Üttv. 2. § (1) bekezdés szerinti tevékenységük felett is felügyeletet gyakorló területi ügyvédi kamarák látják el. A módosítás a 4. pénzmosási irányelvvel összhangban rendezi Pmt. ügyvédi tevékenységet gyakorlóakra vonatkozó speciális szabályainak a törvény általános rendelkezéseivel való viszonyát, amikor meghatározza, hogy az ügyvédek és kamarai jogtanácsosok a 73. § (1) vagy (1a) bekezdésében meghatározott tevékenységek esetében is csak akkor terheli az ügyfél-átvilágítási kötelezettség, ha a 6. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek valamelyike is teljesül, például annak az ügyletnek az értéke, amelyben az ügyvéd közreműködik, eléri vagy meghaladja a hárommillió-hatszáz ezer forintot, vagy ha pénzmosásra, terrorizmus finanszírozására utaló adat, tény vagy körülmény felmerül fel. Kamarai jogtanácsosok esetében szükséges volt azt is meghatározni, hogy az ügyfél-átvilágítási kötelezettség körében, mely tevékenységük feleltethető meg az ügyleti megbízásnak, tekintettel arra, hogy ügyfelük számára munkaviszonyuk és nem megbízási jogviszony alapján járnak el. Az ügyvédi tevékenységet gyakorlók esetében a 73. § kiegészítése egyértelművé teszi továbbá, hogy az ügyfél-átvilágítási és bejelentési kötelezettség az érintett ügyletben az ügyfelükkel szerződő félként résztvevő személyekkel szemben is fennáll. A 76. § (1) bekezdésének módosítása kiterjeszti a Magyar Ügyvédi Kamara Üttv. 158. § (1) bekezdés 20.

pontja alapján kiadott szabályzatának hatályát az ügyvédi tevékenységet gyakorlók területi kamarák által felügyelt valamennyi tevékenységekre, valamint országosan egységes szabályzati felhatalmazást ad a Pmt. szerinti ügyfél-átvilágítási intézkedések elektronikus hírközlő eszköz útján való elvégzésének feltételei és szabályai megállapítására.

9. §

A módosítás a törvényszövegen belüli technikai pontosításokat hajt végre.

10. §

A jogi képviselő és védelem ellátásának korlátját jelentő Üttv. 20. § (3) bekezdésének módosítása szükséges arra tekintettel, hogy egyes az igazságszolgáltatásban működő és egyéb közhatalmi szervek esetében jellemző, hogy a tevékenység alapját jelentő jogviszony nem azzal a konkrét eljáró szervvel áll fenn, amelynek a munkájában az ügyvédi tevékenységet gyakorló személy korábban részt vett. Ilyen helyzet alakulhat ki a járásbírószágon működő, de szolgálati jogviszonyban a törvényszékkel álló bírák esetében. E szervezeti sajátosságokra tekintettel a módosítás egyértelművé teszi, hogy a korlátozás azzal a szervvel és jogutódjával szemben áll fenn, amelynek a hatásköre gyakorlásában a jogviszony megszűnését megelőző öt évben az ügyvédi tevékenység gyakorlója részt vett. Ez utóbbi kiegészítés azért indokolt, mert ugyanezen szervek esetében több évtizedes pályafutás alatt több külön eljáró szerv munkájában is folytonos bírói, ügyészi vagy közszolgálati jogviszony alapján vehet részt a később az ügyvédi hivatást választó személy, azonban a korlátozás fenntartása azon szervek eljárásaiban indokolt, amelyek munkájában a foglalkozásváltást megelőző öt évben közhatalmi hatáskört gyakorlóként, illetve a szerv irányításával vagy felügyeletével közvetlenül összefüggő feladat ellátásban részt vett.

Az Üttv. módosítása pontosítja az ügyvédek azonosítási kötelezettségét előíró szabályokat, egyértelműsítve, hogy elektronikus adatigénylés a jogügyletek biztonsága érdekében a közhiteles nyilvántartásba való bejegyzés alapjául szolgáló okiratok ellenjegyzése esetén, azt megelőzően kötelező. A szabály ezen felül kiegészül egy arra irányuló módosítással, amely szerint az elektronikus adatigénylést elegendő harminc napon belül egy alkalommal elvégezni.

Kiegészülnek az Üttv. elektronikus ellenjegyzés szabályait meghatározó rendelkezései. A módosítás tágabb körben engedélyezi a jogszabályban meghatározott elektronikus aláírással megegyező technológiák alkalmazását: a fél minősített vagy minősített tanúsítványon alapuló fokozott biztonságú elektronikus aláírása mellett, az azonosításra visszavezetett dokumentumhitelesítés szolgáltatással való hitelesítés, valamint a Magyar Ügyvédi Kamara szabályzatában meghatározott, a polgári perrendtartásról szóló törvény szerinti szolgáltatás is megfelelő. A 44. § (5) bekezdés kiegészítését indokolja egyrészt, hogy konzuli hitelesítés, felülhitelesítés, Apostille tanúsítvány vagy közjegyzői aláírás hitelesítés esetén az ügyfelek azonosítását a hitelesítő elvégzi, így az alól az ügyvédi tevékenységet gyakorló mentesíthető, másrészt az elektronikus ellenjegyzés módosuló szabályainak átvezetése.

A Magyar Állam polgári peres eljárásokban történő jogi képviselővel összefüggésben az Üttv.

68. §-ának módosítása vált szükségessé. A helyi önkormányzatok egyes szerveinek működéséhez kapcsolódó különös rendelkezés mintájára az Üttv. 66. § új (3a) bekezdése egyértelművé teszi, hogy a minisztérium és a Miniszterelnöki Kormányiroda által foglalkoztatott kamarai jogtanácsos azon tárca nélküli miniszter feladat- és hatáskörébe tartozó ügyben is elláthat ügyvédi tevékenységet, amelynek a működését törvény és jogszabályi kijelölés alapján a munkáltatója segíti. Ezzel kapcsolatban a kamarai jogtanácsosok képviseleti jogának igazolására vonatkozó 68. § (2) bekezdésének megfelelő kiegészítése is szükséges.

A kamarai jogtanácsosokra vonatkozó általános szabályozás gyakorlati szempontból jelentős kiegészítésekre szorult. A munkavállalói érdekképviseleti szervek az Mt. 272. § (7) bekezdése, illetve többek között a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény 200. § (9) bekezdésében biztosított körben akkor láthatják el teljes körűen feladataikat, ha az általuk foglalkoztatott kamarai jogtanácsosnak jogi képviselet ellátására meghatalmazást adhatnak. E lehetőség az Üttv. kiegészítése útján a munkaügyi és közszolgálati perekben illeti meg a saját tagjaik képviseletét ellátó szakszervezeteket.

Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: Eüsztv.) alapján a jogi képviselők elektronikus kapcsolattartásra kötelezettek, hivatalos elérhetőségüket a rendelkezési nyilvántartás és ügyvédi irodák esetében az ügyvédi kamarai nyilvántartás is tartalmazza. A kamarai jogtanácsosok működése e tekintetben is speciális szabályozást igényel, mivel tevékenységüket nem önálló gazdasági tevékenységként látják el, és külön hivatalos elektronikus elérhetőség használatára sem jogosultak. Esetükben az elektronikus ügyintézés részletszabályairól szóló 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendeletben szükséges meghatározni, hogy főszabály szerint elektronikus elérhetőségként az Üttv. 66. § (1) bekezdésében meghatározott ügyfelük hivatalos elektronikus elérhetőségét használják és szabályozandóak ezzel kapcsolatban az Üttv. szerinti ügyfelek rendelkezési joga mellett az indokolt kivételek is.

A kamarai jogtanácsosok több munkáltatóval létesített munkaviszonyát indokolt az egymással egy vállalatcsoportba tartozó munkáltatókra szűkíteni az Üttv. 68. §-ának kiegészítése útján. Az ilyen munkaviszonyban az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 8. §-a alapján az adókötelezettségeket egy kijelölt munkáltató teljesíti. Indokolt az Üttv. szerinti kötelezettségeket is főszabály szerint e munkáltatóhoz telepíteni, aki az ügyvédi kamarai tagfelvételhez szükséges munkáltatói nyilatkozatokat is megteszi. Az Art. mintájára szükséges azonban arról is rendelkezni, hogy kijelölés hiányában az Üttv. szerinti kötelezettségeikért is valamennyi munkáltató felelős. Mivel több munkáltatóval a kamarai jogtanácsos csak egy vállalatcsoport tagjaival állhat, a törvény e munkaviszonyt az Üttv. 68. § (1) bekezdése szerinti korlátozás vonatkozásában és azzal összhangban egy nem természetes jogalannyal fennálló munkaviszonynak tekinti, amely lehetőséget teremt arra, hogy a kamarai jogtanácsos ezen felül egy további nem természetes személy jogalannyal például közérdekű önkéntes jogviszonyt létesíthessen ügyvédi tevékenység ellátására. Az Üttv. 68. §-ának kiegészítése ezen felül kőgenesen rendelkezik arról is, hogy a kamarai jogtanácsos számára a konkrét ügy ellátásával kapcsolatban

utasítást adni csak az ügy ügyfele jogosult, függetlenül a munkáltatói jogkörök ettől eltérő gyakorlásától. Ha a kamarai jogtanácsos munkáltatója kapcsolt vállalkozásának ügyében jár el, az ügy ellátása körében a kapcsolt vállalkozás, mint ügyfél rendelkezik utasítási joggal. Tekintettel a 71. § utaló szabályára e rendelkezéseket a jogi előadók foglalkoztatására is alkalmazni kell.

A fentiekén túl kiegészülnek az ügyvédi irodai vagyoni tagságra vonatkozó szabályok. A törvényi rendelkezés alapján az ügyvédi iroda vagyoni tagja tagsági jogviszonya helyreállítása céljából az alapító okirat módosításában részt vehet, az egyszemélyes ügyvédi iroda vagyoni tagja pedig maga módosíthatja az iroda alapító okiratát. A módosítás az ügyvédi irodák jogutód nélküli megszűnése esetére előírja a vagyonrendezési eljárására vonatkozó szabályok megfelelő alkalmazását. Tekintettel arra, hogy e körben már az ügyvédi tevékenységhez kapcsolódó kérdések nem merülnek fel, indokolt az eljárást a cégekre vonatkozó szabályok megfelelő alkalmazásával bírósági hatáskörbe utalni.

Az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény 67. § (3) bekezdésével összhangban a módosítás törvényi szinten állapítja meg az egyes igazgatási szolgáltatási díj alól mentes kamarai hatósági eljárásokat, valamint ennek megfelelően elhagyja az igazgatási szolgáltatási díjak megállapításra vonatkozó felhatalmazó rendelkezésből a mentességekre és kedvezményekre való utalást. A módosítás hatálybalépését követően nem kell igazgatási szolgáltatási díjat fizetni az irodagondnoki jogosultság nyilvántartásba vételéért, a magyar nyelven elektronikusan kiállított igazolásokért, valamint az olyan változásbejegyzésekért, amelyek alapja a természetes személy névváltozása, olyan változás, amely jogszabályváltozás folytán következik be, illetve az olyan adatok nyilvántartásba vételéért, amelyek az ügyvédi kamarai nyilvántartásba új adatkörként kerülnek felvételre. Ez utóbbi körbe tartozik az egyéni ügyvédek és európai közösségi jogászok esetében az Üttv. 1. melléklet 20. sorában meghatározott közhitelesen nyilvántartandó elektronikus ügyintézési elérhetőség és a 46. sor szerinti elektronikus levelezési cím kötelező megadása.

A fegyelmi eljárási szabályok módosítását indokolja egyrészt annak egyértelműsítése, hogy a Magyar Ügyvédi Kamara (a továbbiakban: MÜK) elnöke azokban az esetekben jelöli ki az eljáró fegyelmi biztost, amikor az eljárás alá vont személyt nem területi kamara, hanem a MÜK tartja nyilván, mivel európai közösségi jogászként eseti jelleggel lát el ügyvédi tevékenységet Magyarországon területén. Másrészt a regionálisan szervezett fegyelmi bizottságok és az azokból alakuló fegyelmi tanácsok, illetve a fegyelmi biztosok és főbiztosok esetében indokolt a kamarai tisztségviselésen alapuló kizárási szabályt arra a területi kamarára szűkíteni, amelynek az eljárás alá vont ügyvédi tevékenységet gyakorló személy a tagja vagy nyilvántartottja. A módosítás alapján a MÜK tisztségviselői sem lesznek ex lege kizárva a területi kamarai fegyelmi eljárási feladatok ellátásából. A jogszabályban meghatározott ítélkezési és igazgatási szünetek idejével megegyezően a fegyelmi eljárási határidőkre sem számít bele minden évnek a július 15-től augusztus 20-ig és december 24-től január 1-ig terjedő időszaka.

A területi elnökség összetételében a kamarai jogtanácsos és alkalmazott ügyvéd tagok létszámát meghatározó rendelkezés módosítása alapján a tagok száma a területi kamara taglétszámához viszonyított százalékos arányban sávosan kerül meghatározásra.

A módosítás pontosítja a területi kamarai elnökség hatáskörébe tartozó eljárások felsorolását, elnöki hatáskörbe helyezve ezzel az átjegyzést, illetve formaváltást követő hivatalból indítandó törlési eljárásokat, amelyek testületi döntéshozatalt nem igényelnek.

A feladatai ellátáshoz az ügyvédi kamarának szüksége van a tagok és nyilvántartottak adószámára, az Üttv. 1. melléklete ezért kiegészül az adószám kötelező nyilvántartását előíró új sorral. A módosítás alapján az adószámra megismerése az Eüsztv.-vel összhangban álló megoldásként az elsődleges információforrástól automatikus információátadás útján zajlik. Az Üttv. 1. mellékletét érintő módosítás alapján ezen felül az ügyvédi kamarai nyilvántartás is közhitelesen tartalmazza az ügyvédi irodák mellett az egyéni ügyvédek és európai közösségi jogászok elektronikus ügyintézéshez használt hivatalos elérhetőségét, illetve a 189. § új (3) bekezdése alapján ezt az adatot a rendelkezési nyilvántartásból átveszi, illetve annak átadja az ügyvédi kamara. Kamarai jogtanácsok esetében ügyvédi tevékenységük ellátása során önálló hivatalos elektronikus kapcsolattartásra szolgáló elérhetőséggel a hatályos jogszabályok szerint nem rendelkeznek, így ez az adat törölhető a nyilvántartandó adatok köréből. Az Üttv. 189. §-ának módosítását ezen felül az ügyvédi kamara által nyilvántartott adatok nyilvánosságának és megismerhetőségének az általános adatvédelmi rendelettel való összhangjának megteremtése indokolja. Az ügyvédi kamarák a tagjaikkal és nyilvántartottjaikkal legegyszerűbben elektronikus levélben tudják tartani a kapcsolatot tájékoztatás céljából. Indokolt ennek a lehetőségét úgy fenntartani, hogy az 1. melléklet módosítását követően kötelezően nyilvántartott adattá váljon az ügyvédi tevékenységet gyakorlók email címe, annak érdekében, hogy e célra ne a hivatalos elektronikus elérhetőséget kelljen alkalmazni.

11. §

Kiegészül az Üttv.-nek az okirati ellenjegyzés egyes részcselekményei tekintetében a saját EGT-tagállamban ügyvédi tevékenység gyakorlására jogosult személy általi helyettesítésre vonatkozó 44. § (3) bekezdés *b*) pontja. A módosítást követően az Európai Gazdasági Együttműködési Szervezet tagországaiban ügyvédi jogosultsággal rendelkező személy is eljárhat a magyar ellenjegyző ügyvédi tevékenységet gyakorló személy megbízásából. A 119. § (2) bekezdés *b*) pont módosítása alapján *res iudicata* nem csak a fegyelmi eljárásban elbírált, hanem az előzetes vizsgálat során figyelmeztetéssel lezárt cselekmények és mulasztások megítéléséhez is kapcsolódik. A módosítás ezen felül a hatályos, az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény szerinti fogalomhasználat átvezetését szolgálja az Üttv.-ben, amely az adószám felfüggesztése helyett az adószáma törléséről szóló figyelmeztetést vezette be. A 158. § (1) bekezdés 20. pontja szerinti szövegcsere pontosítást a Pmt. módosítással való összhang megteremtése indokolja.

12. §

Technikai hatályon kívül helyezések, amelyek szükségtelen szövegrészek elhagyására

irányulnak. A 188. § (2) bekezdés *a*) pontját érintő szövegpontosító célú elhagyást az indokolja, hogy az Üttv.-ben az Ákr. szabályait kiegészítő hatósági ellenőrzést követő felhívás intézményének szabályai ne keltsék azt a látszatot, hogy a közigazgatási szabályszegések szankcióról szóló 2017. évi CXXV. törvény szerinti figyelmeztetés szankcióról van szó.

13. §

Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény 2018. január 1-jétől megszüntette az adószám felfüggesztését, indokolt ezért az e jogintézményre utaló rendelkezések hatályon kívül helyezése. Az Üttv. és a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) közötti összhang megteremtése érdekében hatályon kívül helyezendőek a Kp.-ban rendezett, a keresetindításra vonatkozó szabályok.

14. §

Hatályba léptető rendelkezés.

15. §

Jogharmonizációs záradék.